

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Veac nou

ORGAN AL CONSILIULUI GENERAL A. R. L. U. S.

Cel de al XXII-lea Congres al P. C. U. S. convocat pentru 17 octombrie

În ședința plenară din 10 ianuarie 1961, Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice a hotărât convocarea celui de al XXII-lea Congres ordinar al P.C.U.S. pentru 17 octombrie 1961.

S-a aprobat următoarea ordine de zi a congresului:

1. — Raportul de activitate al Comitetului Central al P.C.U.S. — raportor tovarășul N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S.
2. — Raportul de activitate al Comisiei Centrale de revizie a P.C.U.S. — raportor tovarășul A. F. Gorkin, președintele Comisiei de revizie.
3. — Proiectul de program al P.C.U.S. — raportor tovarășul N. S. Hrușciov.
4. — Cu privire la modificări în Statutul P.C.U.S. — raportor tovarășul F. R. Kozlov, secretar al C.C. al P.C.U.S.
5. — Alegerea organelor centrale ale partidului.

ANUL XVII
1 ianuarie 1961
PAGINI
LEU

N. S. Hrușciov în mijlocul elevilor școlilor tehnice și de meserii din Moscova, la Kremlin, cu prilejul sărbătoririi Anului Nou. Alături de N. S. Hrușciov, prima lui învățătoare din satul Kalinovka, Lidia Șevcenko

2
(826)

O mare literatură multinațională

Recent, la Comitetul de stat pentru legăturile culturale cu țările străine de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a avut loc o conferință de presă consacrată literaturii sovietice. Au participat Konstantin Fedin, prim-secretar al Uniunii Scriitorilor din U.R.S.S., poetul Aleksei Surkov, Aleksandr Ceakovski, redactor-șef al revistei „Inostrannaia literatura”, scriitorul ucrainean Mikola Bajan, cunoscutul poet și critic literar bielorus Petrus Brovka, Vasili Ajaev, redactor-șef al revistei „Sovetskaja literatura” și Gheorghi Markov, secretar al Uniunii Scriitorilor din U.R.S.S.

În cuvântul introductiv, K. Fedin a caracterizat pe scurt particularitățile dezvoltării literaturii sovietice. Una din aceste particularități — a arătat scriitorul — constă în caracterul ei multinațional. În străinătate însă, noțiunile de literatură sovietică și rusă se confundă deseori. Trebuie relevat că prin literatura sovietică nu se înțelege numai literatura rusă, ci și literaturile tuturor republicilor naționale, care se influențează reciproc.

O altă trăsătură caracteristică a literaturii sovietice — a spus în continuare Fedin — constă în marea ei varietate de genuri și stiluri. Adesea, în Occident se face auzită părerea că literatura noastră ar fi uniformă. Dar e suficient să facem o comparație între prozatori ca L. Leonov și Konstantin Paustovski, Mihail Șolohov și Vsevolod Ivanov, între poeți ca Aleksei Tvardovski și Mihail Isakovski, sau între dramaturgi ca Nikolai Pogodin și Aleksei Arbuzov ca să ne convingem că toți aceștia sînt maeștri ai cuvintului originali, deosebiți unul de celălalt.

În timpul și imediat după cel de al doilea război mondial, în literatura sovietică s-a impus o întregă pleiadă de scriitori tineri — acum în plină maturitate — ca Konstantin Simonov, Mihail Bubonov, Vasili Ajaev, Boris Polevoi, Vladimir Solouhin și mulți alții. În literatura sovietică, apar mereu nume noi de prozatori, poeți și dramaturgi.

După aceea, scriitorii care au participat la conferința de presă, au răspuns la întrebările ziaristilor. Astfel, Petrus Brovka a vorbit despre dezvoltarea actuală a literaturilor sovietice naționale.

În primul rînd aș vrea să arăt — a declarat vorbitorul — că scriitorii sovietici scriu în aproape o sută de limbi. Aș încerca să prezint dezvoltarea literaturii multinaționale din U.R.S.S. prin exemplul literaturii bielorusă. Înainte de

revoluție, această literatură era reprezentată numai de două nume: Ianka Kupala și Iakub Kolas. Nu se edita nici un ziar sau revistă în limba bielorusă. Acum, însă, în Bielorusia apar șapte mari reviste de literatură și artă, 12 ziare republicane și sute de ziare regionale și raionale, iar Uniunea Scriitorilor din Bielorusia numără 200 de membri. Înainte de revoluție, la noi nu existau decît poeți. Acum, literatura națională e reprezentată de toate genurile, fără excepție.

Scriitorii ruși contribuie foarte mult la popularizarea literaturilor naționale. Traducînd lucrările noastre în limba rusă, ei deschid în același timp calea spre traducerea lor în multe alte limbi.

La rîndul său, Gheorghi Markov a arătat că la sfîrșitul lui 1960, Uniunea Scriitorilor Sovietici număra 5.000 de membri, reprezentanți ai tuturor literaturilor frățești din U.R.S.S. Vorbînd despre căile de pătrundere a tineretului în literatură, G. Markov a arătat că în U.R.S.S. există un institut de literatură, creat din inițiativa lui Maxim Gorki. Acum învață acolo 200 de tineri talenți proveniți din uzine, colhozuri și institute de învățămînt. Tot acolo au studiat scriitorii ca Konstantin Simonov, Margarita Aligher, Vasili Ajaev și alții. În ce privește condițiile de intrare în Uniunea Scriitorilor, Gheorghi Markov a arătat că, potrivit statutului, membru al Uniunii poate deveni orice cetățean al țării care a creat o

lucrare avînd o însemnătate literară sau științifică de sine stătătoare.

Mikola Bajan a vorbit despre traduceri din literatura străină. Statistica U.N.E.S.C.O., a subliniat scriitorul, arată că U.R.S.S. se situează pe primul loc în ce privește traduceri din scriitorii străini contemporani. În acest fel oamenii sovietici au posibilitatea să cunoască cele mai valoroase lucrări care apar în celelalte țări.

Uniunea Scriitorilor din U.R.S.S., a arătat în încheiere G. Markov, acordă o deosebită atenție legăturilor cu scriitorii străini, legături pe care căutăm să le dezvoltăm pe toate căile. Întărim legăturile nu numai cu tovarășii noștri de idei, ci și cu scriitorii care se situează pe alte poziții. Salutăm vizitele scriitorilor străini, considerînd că în felul acesta ei vor putea cunoaște mai bine Uniunea Sovietică. În 1960, ne-au vizitat scriitorii din 30 de țări. În 1961, sperăm să ne întîlnim cu un număr și mai mare de colegi din străinătate.

Laureații concursului de canto „Glinka”: (de la stînga la dreapta) N. Ohotnikov (pr. II), Liudmila Filatova (pr. I) și Medeia Amiranașvili (pr. II).

Stilul contemporan

— Pe marginea unei discuții din „Literaturnaia gazeta” —

În coloanele revistei „Literaturnaia gazeta” se desfășoară o amplă și foarte interesantă dezbateră în legătură cu caracteristicile stilului contemporan în creația artistică. Participanții, în unanimitatea lor, pornesc de la premiza că contemporaneitatea unei opere rezultă în primul rînd din mesajul ei înaintat, socialist, din ideile înaintate pe care ea le vehiculează. Cu toții consideră, de asemenea, că ideile noi nu pot fi exprimate cu mijloace desuete, că exprimarea unui conținut cu totul nou, conținutul epocii de construire a comunismului, implică neapărat descoperirea unor procedee artistice inedite, utilizarea unui alt limbaj, cu un cuvînt un stil care să fie și el nou.

Care sînt caracteristicile acestui stil și cum se manifestă ele în fiecare artă în parte — iată întrebările cărora scriitorii, criticii și esteticienii sovietici se străduiesc să le afle răspunsul.

În această sferă de preocupări se înscrie și intervenția lui Iuri Naghibin. Acesta, arătîndu-și față de opera lui o anumită aversiune față de operele ai căror autori folosesc mijloace de expresie învechite, arhaice, în vederea transmiterii unui mesaj contemporan, față de toate lucrările încărcate cu o sumedenie de amănunte (care fac un soi de concurență neloială fotografiei plate) sau ornate cu podoabe inutile, asemeni produselor de cofetărie, susține că stilului contemporan i-ar fi caracteristice laconismul (al cărui efect este o expresivitate sporită), sintetizarea chipurilor, utilizarea sugestiei și a subtextului. El susține că aceste trăsături sînt evidente, mai ales, în artele plastice și în arhitectură, că, deși foarte deosebiți între ei, Vera Muhina și Sarjan, Diego Rivera și Pablo Picasso, Rockwell Kent și Favorski sînt cu toții foarte zgîrciți în utilizarea detaliilor, pun un accent foarte puternic pe sugestia și subtext, reclamă participarea nu numai afectivă, dar și intelectuală, a privitorului. Argumentarea lui Naghibin, foarte convingătoare, are nu numai meritul unei contribuții la elucidarea unei probleme estetice de interes major, ci și pe acela de a dezvoltă, prin contrast, ceea ce astăzi e perimat artisticeste, procedeele care împiedică realizarea unor opere reprezentative pentru zilele noastre, a unor opere care să corespundă nu numai ideilor profesate și aspectelor trăite de contemporanii noștri cei mai avansați, dar și gusturilor lor artistice evaluate.

Autorul intervenției de care ne ocupăm mărturisește, însă, a nu putea descoperi trăsăturile acestui stil în literatură. O serie întregă de scriitori de primă mărime (sînt citați, deosebi, Șolohov și Hemingway), cărora nu li se poate contesta spiritul modern, practica o artă căreia nu-i sînt caracteristice elementele mai sus enumerate, ca specifice stilului

contemporan. Naghibin nu negă, deci, existența unui stil contemporan în literatură, dar evitînd, deocamdată, să-i definească trăsăturile, ține să atragă atenția că ele nu sînt identice cu cele care caracterizează pictura sau arhitectura contemporană. Cauza crede a o afla în specificul însuși al literaturii care, ca artă a cuvîntului, are, pe de o parte, mult mai mari posibilități de expresie, dar, pe de altă parte, este oarecum limitată, cuvîntul în sine fiind o abstracțiune intelectuală și nu un material avînd valențe artistice proprii, precum marmora sau bronzul, bunăoară.

Specificul literaturii nu ne poate însă împiedica să vedem că în fiecare epocă, toate artele, inclusiv cea a cuvîntului, au ceva comun, că în fiecare epocă poate fi stabilită o corespondență între literatura, muzica și plastica făurită de artiștii ei cei mai reprezentativi. S-a spus, de pildă, nu o dată că Delacroix e un Hugo al picturii așa cum Berlioz este un Hugo al muzicii. Fiind toți trei reprezentanți ai romantismului francez, ei făuresc aceeași atmosferă cu mijloace similare, folosind pentru aceasta materialele specifice artei pe care o practică.

Ne întrebăm atunci în mod firesc: de ce în epoca respectivă, în pofida specificului ei, literatura era atît de înrudită cu celelalte arte și de ce astăzi specificul ei să fi dobîndit o pondere atît de mare încît să fi dus la o ruptură de celelalte arte?

Așa cum au arătat alți participanți la discuția din paginile revistei „Literaturnaia gazeta”, specificul fiecărei arte rămînd același, ideile pe care urmăresc să le transmită toate artele fiind identice, climatul pe care tind să-l făurească fiind unul singur, divorțul despre care vorbeam nu s-a putut produce. Și fiind vorba de o evoluție a procedeelelor, a-

ceastă evoluție nu se poate realiza decît într-un singur sens. Psihologia consumatorului de artă nu poate fi una cînd receptează o operă plastică și alta cînd receptează una literară; el nu poate accepta în literatură ceea ce refuză în pictură sau arhitectură.

Lacnismul, lipsa de detalii și ornamente, utilizarea largă a sugestiei și a subtextului caracterizează și literatura contemporană. Numai că ele nu-l frapază pe cititor atît de puternic ca pe contemplatorul unui tablou, fiindcă, spre deosebire de o operă picturală, care se receptează dintr-odată (pictura, sculptura sînt arte ale simultaneității), o carte se citește într-un anume rîstimp (literatură, ca și muzica, fiind artă ale succesiunii). De aceea, e firesc ca trăsăturile noi, specifice stilului contemporan, să ne șocheze, ca să ne exprimăm astfel, în pictură sau sculptură, fiindcă aci opera nu se dezvoltă dintr-odată în totalitatea ei, dar să treacă uneori neobservate la început în literatură, fiindcă aci opera nu se dezvoltă fragmentar și în timp, urmînd ca abia la sfîrșitul lecturii să refacem ansamblul. Dar esențială este existența acelorași trăsături stilistice în literatură și în artă și nu modul în care descoperim aceste trăsături.

Literaturii contemporane, ca și celorlalte arte, îi este caracteristică, în primul rînd, o mare concentrare. Unii cred că această concentrare ar ține doar de numărul paginilor. Greșit, fiindcă poemul de largă respirație, și amplul roman-epopee pot ogîndi universul spiritual al contemporanului înaintat, multitudinea întrebărilor sale, contradicțiile epocii noastre, amploarea bătăliilor social-politice și spirituale în care e angajat omul zilelor noastre. Concentrarea ține de refuzul de a acorda atenție elementului accidental, nesemnificativ, de ordine verbalism și retorică, în general, de ostilitatea față de pitoresc (de pitorescul plastic și de pitorescul descriptiv, de descrierilor, de situații și limbaj) care interesează decît ceea ce esențial, adevăr esențial. Ca atare literatura contemporană evită formalizările, melodramaticitatea, spectaculosul ieftin și pune accentul pe idee, pe ceea ce trebuie comunioat.

tugen

VEACUL

ORGAN AL CON-
GENERAL A. P. ...
Redacția și administrația: 13.03.10.
Str. Ion Ghica, 5 Iași

COLABORAREA ECONOMICĂ CU U.R.S.S.

datorită strânsei lor colaborări frățești, sprijinului reciproc, internaționalist și, în primul rând, datorită sprijinului frățesc al Uniunii Sovietice.

Sprijinul frățesc, internaționalist al Uniunii Sovietice constituie un factor de cea mai mare importanță în industrializarea în ritm susținut a țării noastre.

Cerința ca electricizarea să meargă cu un pas înaintea industrializării s-a realizat la noi prin construirea în ritm rapid a unor centrale electrice, echipate cu utilaj sovietic modern. Astfel, printre termocentralele construite cu ajutorul Uniunii Sovietice în cadrul planului de electricizare de 10 ani se numără și binecunoscutele termocentrale Ovidiu II, Comănești, Paroșeni, Brazi, Borzești. Puterea instalată în centralele termoelectrice construite cu ajutor sovietic se ridică la aproximativ 400.000 kW. Aceste centrale realizează peste 40 la sută din producția de energie electrică a tuturor unităților din cadrul Ministerului Industriei Grele, sau circa 34 la sută din întreaga producție de energie electrică a Republicii Populare Romine.

Și în industria noastră siderurgică au fost date în funcțiune, cu ajutorul Uniunii Sovietice, noi obiective și instalații. De pildă, la Combinatul siderurgic Hunedoara au fost construite, pe baza documentației sovietice și cu ajutorul utilajelor primite din U.R.S.S. o serie de obiective importante cum sînt instalația de aglomerare a minereurilor, furnalul nr. 6, de 450 m.c., uzina cocschimică și instalațiile pentru valorificarea subproduselor, laminorul bluming de 1.000 mm., laminorul de profile de 650 mm și altele, iar la Combinatul metalurgic Reșița s-au construit cuptoarele adînci de la laminoare și altele.

Colaborarea economică cu Uniunea Sovietică a stat și la baza construirii, după proiecte și utilaje sovietice, a unor noi întreprinderi importante ca fabrica de țevi de la Roman sau fabrica de rulmenți de la Birlad, iar în industria noastră constructoare de mașini nu există întreprinderi în care să nu fie instalate mașini și utilaje de înaltă tehnicitate importate din U.R.S.S.

Uniunea Sovietică a sprijinit, de asemenea, țara noastră în reconstrucția și dezvoltarea continuă a industriei chimice și a altor ramuri industriale cum sînt industria extractivă, industria celulozei și prelucrării lemnului, industria materialelor de construcții, industria ușoară și alimentară.

În cadrul colaborării economice cu Uniunea Sovietică România exportă în U.R.S.S. o serie de mașini și utilaje ca de pildă instalații de foraj, linii tehnologice de ciment, precum și alte numeroase produse fabricate de întreprinderile construite cu ajutor sovietic.

Livrările de materii prime constituie o altă formă a colaborării economice cu U.R.S.S. Astfel, pe de o parte, Uniunea Sovietică ne livrează mari cantități de minereu de fier de Krivoi Rog, caracterizat printr-un bogat conținut în fier, lamine ferose și neferoase, ferolijaje etc., iar pe de altă parte, țara noastră exportă în U.R.S.S. țagile și blumuri de relaminare, în schimbul cărora primește importante cantități de tablă.

De asemenea colaborarea tehnico-științifică cu Uniunea Sovietică exercită o puternică influență asupra dezvoltării industriei noastre socialiste.

La Moscova s-au încheiat recent tratativele purtate între o delegație comercială romină și Ministerul Comerțului Exterior al U.R.S.S., care s-au desfășurat într-o atmosferă de prietenie frățească și deplină înțelegere reciprocă.

În protocolul cu privire la schimbul reciproc de mărfuri pe anul 1961, semnat la 7 ianuarie la Moscova între R. P. Romină pe de o parte și U.R.S.S. pe de alta, se prevede o largire și o completare însemnată a contingentelor de mărfuri prevăzute pentru 1961 prin acordul de lungă durată.

Comerțul dintre cele două țări va cunoaște astfel în anul în curs, între altele, o însemnată creștere a livrărilor reciproce de mașini și utilaje al căror volum aproape se dublează în comparație cu 1960. Creșterea însemnată a livrărilor reciproce de mărfuri în 1961 reprezintă rezultatul întăririi colaborării economice între România și Uniunea Sovietică și va contribui și pe mai departe la dezvoltarea economiei naționale, la continua ridicare a nivelului de trai al populației ambelor țări.

Formele de colaborare tehnico-științifică cu U.R.S.S. s-au dezvoltat și se dezvoltă necontenit. Documentația tehnică transmisă țării noastre contribuie la organizarea fabricării unor noi categorii de produse importante pentru economia națională, la economisirea resurselor materiale, financiare și de muncă, la scurtarea termenului de punere în funcțiune a unor obiective industriale importante. La rîndul lor, organizațiile sovietice au folosit documentația tehnică rominească pentru utilajul și procesul tehnologic de fabricare a pilonilor de beton armat pentru liniile electrice de înaltă tensiune prin metoda centrifugală, precum și documentația tehnică privind diferite tipuri de utilaj petrolifer. De asemenea, schimbul de specialiști practicat între țările noastre a contribuit la o mai bună cunoaștere și însușire a experienței tehnico-științifice și de producție. Astfel, de

pildă, specialiștii romini au studiat în U.R.S.S. organizarea lucrărilor de explorare geologică, experiența forării puțurilor petrolifere și prelucrării petrolului, tehnologia producției unor importante produse chimice, realizările tehnico-științifice sovietice în construcția de mașini, iar specialiștii sovietici metodele de exploatare și folosire a stufului și altele.

O deosebită importanță o are colaborarea economică cu Uniunea Sovietică în ce privește îndeplinirea mărețelor sarcini pe care le pune în fața poporului nostru planul de șase ani. Acordurile economice încheiate prevăd ca U.R.S.S. să livreze țării noastre proiecte, instalații și utilaje pentru construirea sau lărgirea capacității de producție a unor termocentrale și a altor întreprinderi industriale.

În raportul la Congresul al III-lea al P.M.R., tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej

arăta că pentru construirea Combinatului siderurgic de la Galați, Uniunea Sovietică va acorda sprijin țării noastre prin transmiterea de documentație tehnică pentru organizațiile rominești care vor proiecta combinatul, consultații în problemele proiectării combinatului precum și trimiterea de specialiști sovietici pentru punerea în funcțiune a laminoarelor pe care le va livra U.R.S.S.; prin acordarea de consultații în domeniul cercetărilor hidrogeologice pentru punerea în valoare a unor noi zăcăminte de minereuri de fier și consultații la proiectarea întreprinderilor miniere și de preparare a minereurilor de fier.

Pentru noul combinat siderurgic de la Galați, ca și pentru celelalte uzine siderurgice din R.P.R., Uniunea Sovietică va mai livra însemnate cantități de cărbuni cocsificabili, cocs metalurgic, minereu de fier și fontă.

Colaborarea economică și tehnico-științifică cu Uniunea Sovietică a creat posibilitatea ca țara noastră să devină o țară cu o industrie proprie dezvoltată, capabilă nu numai să asigure necesitățile interne, dar să și exporte produse industriale cum sînt tractoarele, transformatorii de forță, utilajul petrolifer și chimic etc.

Eforturile poporului nostru muncitor în vederea realizării mărețelor sarcini puse de partid prin planul de 6 ani vor avea astfel un puternic și multilateral sprijin din partea țării vecine și prietene, Uniunea Sovietică. Aceste eforturi, încununate de succes, vor avea ca rezultat mărirea contribuției țării noastre la întărirea lagărului socialist, la asigurarea păcii în lumea întreagă.

Tiberiu Abrihan

adjunct al ministrului
Industriei Grele

Trei puncte noi pe hartă

Un spațiu considerabil ar ocupa, fără îndoaie, chiar și simpla enumerare a marilor obiective industriale construite în Uniunea Sovietică în cursul anului 1960. Ne mărginim așadar să prezentăm cititorilor trei orașe noi inexistente pînă în prezent pe harta marelui continent sovietic: Baikalsk, Kacikanar și Ali-Bairamli, orașe construite în 1960 și care vor intra în curînd în familia marilor orașe ale U.R.S.S.

Ali-Bairamli își schimbă adresa

Ofensiva asupra orașului au început-o grifonii — „fîntînile țîșnitoare” de gaze și noroi. Apoi l-au încercuit ajuratele sonde petrolifere, împinzînd văile și colinele din jur. Micul orașel de stepă de pe malul rîului Kura s-a văzut așadar asediat din toate părțile. Se afla în „zona petroliferă”, iar în asemenea zone nu au sens construirea de mari centre de locuit, căci acestea ar constitui o piedică în calea prospecțiunilor. Așadar, orașul se văzu nevoit să se mute la „altă adresă”.

La mutarea orașului Ali-Bairamli a contribuit și o altă cauză: în anii septenaliului, el urmează să devină un mare centru industrial. La periferiile sale, începuse construcția unei uriașe hidrocentrale electrice, se înălțaseră marile edificii ale conducerii întreprinderii petrolifere „Șirvanneft”. Dar acest gigant energetic din Azerbaidjan urmează să mai dea viață la numeroase alte întreprinderi de tot felul, așa încît geodeziștii au început să caute un loc potrivit pentru amplasarea orașului. Alegerea lor a căzut pe o regiune extrem de pitorească, așezată între lacul Adjikabulsk și poalele muntelui Mișovdag.

Arhitecții și proiectanții au avut grijă ca noul Ali-Bairamli să devină unul dintre cele mai frumoase orașe ale Azerbaidjanului. El va fi format din câteva „microraiioane”. Primul a și fost construit aproape în întregime, iar locatarii s-au și instalat în frumoasele lui blocuri, montate pentru prima dată în Azerbaidjan din panouri mari de ceramică-beton.

O mare bucată de stepă a fost repartizată pentru viitorul parc de odihnă, cu pomi veșnic verzi, cu un mare stadion, cu o plajă pe malul lacului...

Pe malul Baikalului

Geografii n-au avut încă vreme să-l treacă pe hartă, căci temelile orașului Baikalsk au fost puse abia în primăvara anului 1960.

Asta s-a petrecut într-o însorită zi de aprilie. Pe malul Baikalului, în apropiere de satul Utulik, constructorii trasaseră parcelele destinate construcției unei mari uzine de celuloză și viitorului oraș. Pe fațada unei căsuțe impro-

vizate apăruse o firmă de placaj: „Direcția trustului de construcție „Irkutsk-promstroi”...

Din ziua aceea memorabilă de aprilie au trecut opt luni. Fondatorii orașului își mai amintesc și azi, cu un zîmbet, de „orașul de pinză”, de taigaua sălbatică din jur, de ghereța șefului de șantier, cu stegulețul ei roșu fluturînd în bătaia vîntului, de apariția primelor tractoare și buldozere. Acum totul s-a schimbat.

Un număr de cincizeci de blocuri mari încadrează primele trei străzi ale viitorului oraș. S-au construit clubul, baia, cantina, magazinele, așa încît, cu mult înainte de venirea iernii, constructorii s-au putut muta din corturi în noile case.

La poalele muntelui Kacikanar

Localnicii cunosc o legendă despre muntele Kacikanar, transmisă din tată în fiu, care spune că în muntele acesta e ascuns „magnetul-minune”, cu însușiri deosebite. Mulți oameni cuceritori au săpat de-a lungul anilor pe povârnișurile lui puțuri adînci ca să găsească acest „magnet-minune”, dar strădaniile lor au rămas zadarnice.

Dar iată că acum a fost găsit. E vorba de bogatele zăcăminte de minereu de magnetită, descoperite recent, zăcăminte care nu au egal în lume.

Datorită lor, la poalele muntelui Kacikanar a început construcția unui uriaș combinat de prelucrare și innobilare a minereului, iar alături de el — a localității Kacikanar, care va deveni în curînd un mare centru industrial.

Deocamdată localitatea are douăzeci și șase de străzi, străjuite de blocuri impunătoare și peste douăzeci de mii de locuitori, în majoritate tineri sosiți din diferite colțuri ale țării. S-a ridicat un club cu sală de teatru, de cinematograf, s-a construit la mare altitudine un patinoar, pe care au loc competițiile de hochei, o școală medie, o bibliotecă, un parc de odihnă...

Dar ceea ce este tot atît de interesant de știut, e că de curînd, în numai câteva zile s-au celebrat aici 360 de nunți și au fost înregistrați 440 de noi născuți. Sînt primii locuitori de baștină ai Kacikanarului...

LOMONOSOVII VEACULUI XX

O discuție din ziarul „Izvestia” despre creșterea tinerelor cadre de cercetători științifici

Succesele multilaterale ale științei sovietice sînt binecunoscute și unanim apreciate în lumea întreagă. Aceste succese reflectă grija permanentă a Partidului Comunist și a Guvernului Sovietic pentru largirea continuă a învățămîntului de toate gradele, pentru dezvoltarea institutelor de cercetări științifice, pentru pregătirea cadrelor de cercetători. În prezent, numai în institutele de cercetări și în institutele de învățămînt superior lucrează circa 11.000 de doctori și circa 100.000 de candidați în științe.

Un rol însemnat pentru buna pregătire a cadrelor de cercetători o are hotărîrea C.C. al P.C.U.S. și a Consiliului de Miniștri cu privire la „Măsurile pentru îmbunătățirea disertațiilor și a condițiilor de obținere a titlurilor științifice”. În legătură cu aceasta, ziarul „Izvestia” a inaugurat, în urmă cu cîteva luni, o largă dezbateră privitoare la căile de acces spre știință ale tineretului.

Participanții la discuție au avut în vedere permanent cuvintele tovarășului N. S. Hrușciiov: „Noi creăm condițiile pentru a avea mai mulți oameni de știință, pentru ca toți oamenii să studieze, căci fără aceasta nu se poate construi comunismul. Comunism — înseamnă știință”.

În cadrul dezbaterilor și-au spus cuvîntul numeroși oameni de știință sovietici, cunoscuți în lumea întreagă. Publicăm cîteva dintre părerile enunțate, cu convingerea că ele vor contribui la elucidarea unei probleme contemporane de mare însemnătate pentru viitorul științei.

O armată de cercetători

Din ce cauză articolele și reportajele apărute în ziarul „Izvestia” s-au dovedit a fi atât de actuale? Nu e greu de ghicit. În condițiile construcției desăvîșurate a comunismului, pregătirea cadrelor științifice capătă o importanță deosebită. Avem nevoie de o armată uriașă de cercetători capabili să înmulțească și mai mult cuceririle științifice ale patriei noastre.

A vorbi despre educarea și pregătirea schimbului de mîine înseamnă a vorbi despre strîngerea legăturilor dintre învățămînt și știință. Cu cît personalul instituțiilor de cercetări științifice va fi atras mai activ spre învățămîntul superior, cu atît mai ușor ne va fi să promovăm oamenii cei mai talentați, cei mai „de perspectivă”.

Cum am putea în mod practic să-i selecționăm pentru activitatea științifică? Călea cea mai bună ar fi ca tinerii, îndată după terminarea școlii superioare, să fie primiți în posturi de stagiați, pe o durată de doi-trei ani, în urma unui concurs. Cei mai buni stagiați vor trebui să rămînă definitiv la institute.

Dar toată lumea știe că statele institutelor și ale catedrelor din învățămîntul superior au un număr limitat de locuri care, de regulă, sînt completate pînă la ultimul. Aici ne apropiem de necesitatea creării așa-numitului „curent”. Termenul nu-mi aparține. El a fost folosit de academicianul Veksler. În știință e nevoie de o eliminare permanentă a oamenilor incapabili, care bat pasul pe loc. Trebuie să asigurăm deci și oamenilor talentați care au lucrat 5—6 ani în institutele de cercetări științifice, posibilitatea de a preda în școlile superioare și de a-și împărtăși experiența studenților. În sfîrșit, mi se pare deosebit de important ca un tînăr specialist să aibă posibilitatea de a lucra nu într-un singur colectiv științific, ci în mai multe, astfel încît să poată lua parte la rezolvarea mai multor probleme.

În țara noastră există în uzine, pe șantiere, în agricultură, milioane de specialiști cu studii superioare printre care sînt destui oameni talentați, dornici să lucreze în domeniul cercetărilor științifice. Obligația noastră este să-i descoperim pe acești oameni și să le dăm o mînă de ajutor.

Iată, am în mînă un exemplar proaspăt al ziarului „Izvestia”, în care am citit două note interesante. Într-una din ele se vorbește despre administratorul unei arhive raionale care, în afară de asta, mai funcționează ca instructor al unui soviet raional. Cea-laltă notă ne povestește despre un grup de feroviari care au pus în scenă „Othello”. Asemenea fapte descoperi în tot locul, căci ziarele abundă în astfel de informații. Ce ne arată ele?

Ele ne arată că în prezent, în condițiile create la noi, cînd ziua de muncă este de 6—7 ore, cînd nu există amenințarea șomajului, cînd bunăstarea

poporului se află în continuă creștere, cînd se șterge deosebirea dintre munca fizică și cea intelectuală, oamenii pot, în afara îndeletnicirii lor de bază, să se ocupe și de alte profesii utile societății. De aceea sînt de părere că, dacă un om are înclinații pentru cercetări științifice, el să fie atras mai curajos în acest domeniu de activitate. Departele de mine gîndul de a propune să se deschidă porțile institutelor tuturor maniacilor, autorilor de năstrușnice „perpetuum-mobile”. Despre altceva este vorba. E vorba ca specialiștii buni, capabili, oameni cu studii superioare, să poată menține legături permanente cu institutele, să-și șlefuiască cunoștințele și să le pună în concordanță cu ultimele cuceriri ale științei noastre.

Acești oameni ar trebui să fie atrași la lucrările semniarilor, să li se dea posibilitate să consulte bibliotecile noastre, să fie invitați la conferințe științifice. Ar trebui să luptăm pentru ca institutele să se înconjoare de un colectiv de colaboratori științifici netitulari. Aceasta ar fi de asemenea o metodă de detectare și promovare a talentelor.

Încă o chestiune de primă importanță. Profesorii multor universități periferice care predau cursuri de fizică a particulelor elementare (nu mă refer aici la universitățile din Moscova, Leningrad sau Kazan) n-au lucrat niciodată activ în acest domeniu al științei, n-au efectuat cercetări să zicem la acceleratorii moderni, la reactori.

Oare n-am putea și noi să organizăm pe lângă institutele de fizică frunțile ale Academiei de Științe niște „școli de vară” pentru profesorii din învățămîntul superior? Acest lucru trebuie făcut. Pentru că numai acel savant care se află el însuși în avangarda științei are dreptul să educe tineretul studios.

M. Meșceriakov

membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S.

Talentele fertilizează știința

În problema instruirii tineretului pe tărîmul științei trebuie spus că am înregistrat importante succese. E suficient să amintim că întreaga noastră știință a energiei nucleare a fost creată de savanți tineri. După cum se vede, deci, la noi este deschisă calea tineretului spre știință și trebuie spus că avem un tineret capabil.

Într-una din zile am fost vizitați, profesorul A. S. Davidov și cu mine, de un grup de tineri, oameni buni și capabili, pe care îi selecționam în vederea cercetărilor pe tărîm științific. Tinerii ne-au rugat să le povestim cum am învățat noi și au rămas de-a dreptul uimiți aflînd că nouă nu ni se dădeau teme pentru disertații.

Atît eu cît și Davidov am studiat sub oblăduirea lui Igor Evghenievici Tamm. A fost un profesor în cea mai înaltă accepție a cuvîntului. Era întotdeauna dispus să ne ajute. Dar pentru acest lucru trebuia să venim singuri la el cu ideile, proiectele și nedumeririle noastre. Ne dădea sfaturi și ne critica. Dar a aștepta ca să ne servească el o temă „pe tîpsie”, ar fi fost, pentru noi, o absurditate.

Și acum, cîteva cuvinte despre măsurile luate de Institutul nostru, în această direcție. Am organizat la noi o filială a Universității din Moscova. Studenții fizicieni din ultimii ani vor locui la noi, vor asculta prelegerile și vor lucra în laboratoarele noastre. În felul acesta predarea cursurilor se va împleti cu practica creatoare. Rectorul Universității a sprijinit cu căldură această idee și se pregătește să creeze

filiale asemănătoare și pentru alte sectoare de învățămînt.

Am elaborat totodată o nouă metodă pentru cercetătorii inovatori. Se constată cîteodată că unii oameni care au realizat multe în domeniul științei nu sînt în stare să susțină o disertație, iar alții, care au obținut rezultate mai slabe, să o susțină cu multă ușurință. Iată pentru care motiv am hotărît să sprijinim în primul rînd pe oamenii care prin munca lor, prin faptele lor concrete și-au demonstrat capacitatea. Putem să ne lăudăm și cu o altă inițiativă: am reușit să obținem titlul de doctor chiar și pentru acei oameni care nu au diplome de absolvire a studiilor superioare, dar care sînt savanți adevărați și cercetători de talent.

La Institutul unificat au fost lichidate așa-numitele sectoare. Se pare că în prezent este singurul institut din Uniune în care nu există șefi de laborator. La noi există grupe științifice create pentru rezolvarea unei anumite probleme. O asemenea grupă poate să existe o jumătate de an sau chiar un an. Ea poate fi condusă, fie de un academician, fie chiar de un tînăr colaborator științific. Am dobîndit astfel mai multă operativitate, acordînd totodată o mai mare independență tineretului.

D. Blohințev

membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S.
directorul Institutului unificat pentru cercetări nucleare de la Dubna

Studenții facultății de chimie a Institutului politehnic „V. I. Lenin” din Gruzia, în laborator

INCREDERE...

Cum pot fi educați și instruiți tinerii talentați pe tărîmul științei? Acest lucru a fost întotdeauna dificil, iar acum e și mai dificil. În trecut, cu 15—20 de ani în urmă, cînd știința nu era încă atît de avansată, problema părea mai simplă. Îmi amintesc de situația din Italia, pe vremea cînd învățam eu. Pe atunci ieșeau anual de pe băncile învățămîntului numai unul sau doi fizicieni. Perspectivele de existență în acest domeniu erau cît se poate de sumbre și dacă totuși un om se hotărâ să îmbrățișeze fizica, însemna că îi este devotat cu trup și suflet. Selecția se făcea deci în mod automat. Acum însă în U.R.S.S. e ne-

voie de mii și mii de specialiști iar perspectivele, după cum știm, sînt cît se poate de frumoase.

Vreau să spun cîteva cuvinte despre încrederea în propriile forțe, căci consider că este o chestiune extrem de importantă. Cred că în mod practic toți oamenii de știință, oricît de geniali ar fi ei, au trecut printr-o perioadă de temeri și ezitări, cînd nu aveau încredere în ei.

Unii lucrători științifici care vin la Moscova din alte orașe sînt intimidăți cînd îl întîlnesc, să zicem, pe academicianul Bogoliubov sau pe academicianul Landau. Pur și simplu, le e

frică să stea de vorbă cu ei. Trebuie să-i ajutăm pe tineri să-și găsească încrederea în propriile forțe. Din acest punct de vedere ar fi extrem de util transferul tinerilor oameni de știință de la un loc de muncă în altul. Căci consider greșită părerea că un tînăr de douăzeci și doi de ani care a venit la institut trebuie să rămînă în același loc pînă la vîrsta de șaiszeci de ani.

B. Pontecorvo

membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S.

Ambasadori fără frac

Dimineața, în holul hotelului

Tinerii căsătoriți

La hotel își face apariția o pereche tină. El e înalt, oacheș, dinsa blondă, firavă.

Tinerii soți se întorc din defileul Sihote-Alinsk. De doi ani scormonesc taigana cu o expediție geofizică, în căutare de noi zăcăminte de minereuri. Dar ce-i cu sulurile de tapete pe care le țin cu atita grijă sub braț? E o „comandă” primită mai de mult din partea mamei, de la Kiev. Cum se întorc acum acasă, vor să-i facă o surpriză. Dar ei au de gând să rămână la Kiev? Nici pomeneală! Cum li se termină concediul se întorc în Orientul Îndepărtat. Își îngăduie să rămână la Moscova trei zile. Vor să vadă câteva spectacole, să meargă la muzee, să se pună la punct cu îmbrăcămintea.

...Aproape zilnic îngrijitoarele, cameristele aduc la administrație obiecte uitate sau pierdute de locatari: bani, ceasuri, cosme, inele, aparate de fotografie, cercei, mănuiși, cecuri, servetele cu acte. Unul a uitat două cărți mari cu cadouri. Nici n-a vădit omul să prindă de veste,

pe cap. Nu o dată i se întâmplă să se urce la diferite etaje ca să vadă cum i-au instalat cameristele pe oaspeți. Aici, în hotel, circula o glumă: „Mătușa Katea a noastră (e numele dat cameristelor, îngrijitoarelor, funcționarelor) este ambasador al Uniunii Sovietice, cu singura diferență că nu poartă frac, nici smoching, și nu e invitată la recepții”. Într-adevăr, așa este, sau aproape așa. După felul de a se purta al acestor femei e judecată uneori întreaga Moscova.

Taxiurile aduc la hotel mereu alți pasageri. Iată o pereche tină cu o droaie de copii. Mama e rusoaică, tatăl grec. Fasciștii i-au deportat pe amândoi în Germania. Pe el l-au luat din Grecia, pe dinsa din Rusia. Amândoi au îndurat o cumplită mizerie și n-au încetat să ducă dorul patriei. Poate că dorul acesta a făcut dragostea lor și mai puternică. După ce s-a terminat războiul, s-au gândit mult încotro s-o apuce. Pe dinsa o trăgea inima spre Uniunea Sovietică, spre mama ei și el era gata să o urmeze. Dar mai trăia oare

zi a primit o scrisoare: mama trăia! S-au hotărât îndată: fără să piardă o clipă, au pornit-o spre casă, spre Uniunea Sovietică. Soțul n-a avut nici o obiecție. Căci așa s-au înțeles de mult, încă din lagărul de concentrare. În drum spre orașul natal s-au oprit la hotelul „Turist”.

Cum să nu-ți amintești apoi, vorbind despre pasagerii străini, de tinărul matematician american care s-a îndrăgostit de o moscovită? S-au cunoscut la un simpozion al matematicienilor. El i-a propus să-l urmeze peste Ocean. Dinsa a refuzat. El a plecat și curînd s-a înapoiat iar de la New York, de data asta ca turist. Nu primise binecuvîntarea părinților, dar... a rămas la Moscova. S-a stabilit la hotelul „Turist”.

S-a stabilit, dar nu singur, ci cu matematiciana moscovită care a consințit să-i devină soție. Prin anul 1930, Upton Sinclair a propus scriitorilor sovietici să scrie un roman colectiv care să aibă ca temă dragostea dintre un american și o fată sovietică. După

Uniunea Sovietică să fie scrisă de scriitori ruși, iar „jumătatea americană” și-o rezervase lui. Atrăgîndu-i atenția lui Sinclair că pe fată ar trebui totuși să o cheme Manea și nu Vanea, Pavlenko a fost de părere că e mult mai just ca eroul american să se mute în Uniunea Sovietică. Upton Sinclair n-a fost de acord și romanul colectiv a rămas nescris. Dar, iată că peste 30 de ani, varianta lui Pavlenko a triumfat. Perechea ruso-americană a locuit destul de mult la hotel. Aici s-a născut și primul lor fiu. Nași au fost cameristele, îngrijitoarele, administratoarele. Familia s-a stabilit definitiv în U.R.S.S.

Categoria „nervoșilor”

N-ai nevoie de prea multă fantezie ca să ghicești ocupația unora dintre pasageri după bagajele lor. Dacă vine unul cu o vioară în mînă — e limpede că-i muzician. Iar dacă-i muzician, înseamnă că are să exerseze zilnic, înseamnă, deci, că trebuie să-i repartizeze camera ținînd seama și de nevoile lui, dar și de liniștea vecinilor...

Încearcă, însă, să ghicești cu ce se îndeletnicesc oamenii aceștia înarmați cu serviete uriașe și vrafuri de cîrți! Au fețele acre, dar tocmai după aceste fețe acre personalul versat al hotelului își dă îndată seama că are de aface cu studenți.

Și îi mai ghicește și după nervozitatea lor. Nici n-apucă bine să treacă pragul, că și încep să se plîngă că-i prea mult zgomot. Totul îi enervează. Ai impresia că au venit aici special ca să lupte împotriva zgomotului.

Și totuși nici cameristele, nici îngrijitoarele, nici administratoarele de serviciu nu se supără pe ei. Dimpotrivă, le arată toată grija și atenția. Numai ce vezi cite o îngrijitoare că le aduce ceaiul în cameră și-i întrebă dacă n-au nevoie să le cumpere ceva. Toți se străduiesc să-i ajute. Căci oamenii stau aplecați zi și noapte peste cărți și caiete, pregătindu-se pentru examene. În asemenea momente, hotelul seamănă mai puțin a hotel: pare mai degrabă o pensiune, un cămin studentesc sau, mai bine, o mare familie. Toți sînt alături de studenți.

Dar vine o zi cînd cei din „categoria nervoșilor” se transformă ca prin farmec: rid, ciută, insistă să se organizeze serate la colțul roșu. Evident, personalul hotelului le îndeplinește îndată și această dorință. Ce vreți, oamenilor li s-a luat o piatră de pe inimă! Succesul trebuie sărbătorit.

Dar... mă așteaptă alți pasageri. Noi caractere, noi destine...

Z. Hiren

Într-un număr recent al revistei noastre, am relatat despre interesanta și originala „documentare pe teren” pe care au făcut-o recent cîțiva ziaristi sovietici. Dacă vă amintiți, un grup de reporteri de la „Izvestia” a lucrat o zi în diverse magazine, iar A. Novikov de la „Ogoniok” a condus un taxi pe străzile Moscovei.

Reportajul de față este și el rezultatul îndeplinirii unei astfel de misiuni redacționale. Autorul lui, Z. Hiren, a lucrat ca administrator de serviciu la hotelul moscovit „Turist”.

Dar reportajul are semnificații mult mai profunde. Pentru că reporterul nu se limitează la constatări și aprecieri asupra muncii personalului din hotel, ci face și câteva interesante sondaje în destinele celor pe care i-a înscris în voluminosul registru de pasageri.

că pachetele i-au și fost expediate prin poștă. Garderobiera a găsit în vestibul cecuri în valoare de 20.000 de ruble și le-a adus îndată administratorului.

Pavlenko a avut dreptate

După cum vedeți, administratorul de serviciu are destule griji

mama? În toți acești ani nu primise de la ea nici o scrisoare. Pe cînd părinții lui trăiau, erau la Atena. Așa că s-au hotărît să plece în Grecia. Acolo, în Grecia, a văzut lumina zilei droaia asta de copii. Și totuși, pe rusoaică n-a părăsit-o nici o clipă dorul de patrie, de mamă. Într-o

planul lui, romanul trebuia să se sfîrșească cu călătoria fetei, pe care nu se știe de ce o numise Vanea, în America, unde urma să se stabilească. La apelul fratelui american a răspuns scriitorul Piotr Andreevici Pavlenko. Sinclair propusese ca partea din roman în care va fi vorba de

Familia și comunismul

Revista „Oktiabr” a inițiat o discuție în jurul problemei „Ce înseamnă comunismul”. Au apărut articole despre medicină, educație estetică, morală, familie. Imi voi permite să mă opresc mai mult la articolul lui N. Soloviov din nr. 12 al revistei, care tratează despre problema familiei.

Autorul se întreabă ce asemănări și deosebiri vor exista între familia socialistă — existentă astăzi în U.R.S.S. — și familia comunistă?

Desigur vor exista multe elemente comune, răspunde Soloviov, deoarece familia socialistă a apărut în U.R.S.S. ca urmare a desființării proprietății private și a înlăturării exploatării omului de către om. Clasicii marxism-leninismului au dezvoltat legătura strînsă dintre familie și orînduirea social-economică respectivă. Ei au arătat că în societatea împărțită în clase antagoniste familia servește ca nucleu al proprietății private, reflectînd adîncile ei contradicții. Inegalitatea milenară dintre bărbat și femeie, dominația bărbatului în familie, dublul jug al femeii muncitoare, expresie a intereselor claselor dominante, au fost înlăturate de societatea socialistă. Odată cu eliberarea bărbatului de exploatare și înrobire, a fost eliberată și femeia. Lenin arăta că este o sarcină de seamă a atrage femeia la munca socială productivă, a o zmulge din „robă casnică”, a o elibera de situația abrutizantă și umilitoare care o silește să se limiteze veșnic și în mod exclusiv la bucătărie și la camera copiilor.

În acest fel, societatea socialistă a putut da naștere unei familii de tip nou, familia socialistă, care are noi baze economice, juridice și morale.

Venitul familiei socialiste constă în salarii, la care se adaugă avantajul chiriilor ieftine, costul redus al creșei, căminului, al trimiterilor la odihnă, bursele și învățămîntul gratuit, concediile plătite, tratamentul gratuit în caz de boală etc., ceea ce ridică nivelul de trai al familiei sovietice.

La baza juridică a familiei sovietice stă legis-

lația socialistă care garantează egalitatea în drepturi și datorii a femeii cu bărbatul.

Totodată s-a schimbat și baza morală a familiei sovietice. În locul intereselor materiale și al sentimentelor meschine și josnice, care stau la baza căsătoriei burgheze, au apărut sentimentele de dragoste, prietenie și devotament. Relațiile între părinți și copii s-au transformat și ele, din raporturi bazate pe calcule meschine de moștenire, în relații bazate pe dragoste, ajutor și simț al datoriei.

Familia socialistă va păstra și consolida toate cuceririle sale, tot ce a apărut nou și superior față de familia burgheză, ducîndu-le mai departe în comunism.

Totuși, între familia socialistă și cea comunistă vor exista deosebiri.

Astfel, în comunism va dispărea gospodăria casnică individuală, care va ceda locul formelor sociale de deservire. Societatea comunistă va elibera femeia de sclavia bucătăriei și a celorlalte servituii casnice, care-i răpesc un timp prețios, pe care l-ar putea utiliza pentru odihnă, cultură, distracții.

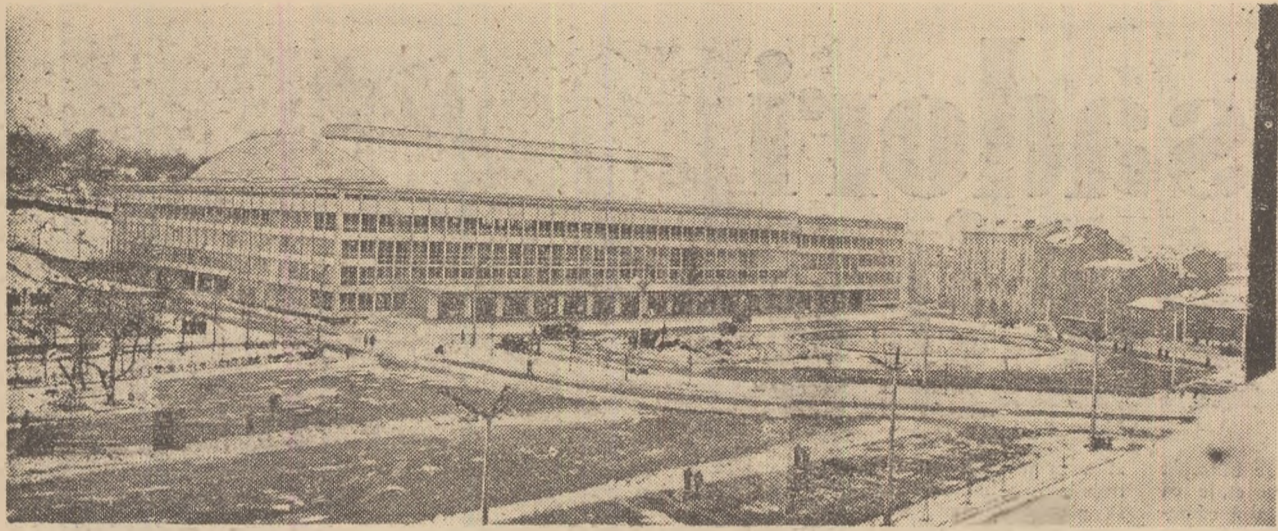
În comunism, căsătoria nu va mai putea fi determinată de legături trecătoare, ci de o dragoste adevărată și durabilă. Omul nu va mai fi nici robul împrejurărilor, nici robul pasiunilor sale, arăta N. Soloviov. El va învăța să dirijeze atît împrejurările cît și sentimentele sale. În comunism, nemaexistînd între femeie și bărbat, între părinți și copii o dependență economică, sentimentele vor fi și mai curate, și mai profunde, stabilindu-se relații legate de norme morale care vor înlocui elementele juridice. Baza morală a relațiilor de familie nu va putea fi în comunism decît dragoste sinceră și adevărată. Nu o dragoste

loviov — dacă nu cumva familia comunistă devine inutilă, deoarece copiii vor fi crescuți la creșe, iar părinții vor lua masa la cantine. Este un mod simplist de a pune problema, ca și cum rolul familiei s-ar reduce la servituii domestice. De-a lungul istoriei societății, familia s-a transformat încontinuu, odată cu transformările societății însăși. Renunțînd să țese pînza în casă odată cu dezvoltarea industriei textile, să fabrice obiectele de iluminat odată cu dezvoltarea electricității, sau să coacă pinea în casă odată cu dezvoltarea panificației — familia nu a dispărut. La fel, dispariția necesității de a găti mîncare, de a spăla și cirpi rufe în casă nu va duce la distrugerea familiei ci, din contra, la consolidarea ei.

N. Soloviov demască reaua credință a unui scriitor american, care a tipărit recent o carte cu un titlu de atracție: „1984”, și în care, încercînd să ponegrească comunismul, afirmă că în comunism familia va pieri, dragostea se va afla sub un control sever, iar copiii vor fi produși pe cale artificială. Aceste aiureli au putut fi scrise în S.U.A., unde familia burgheză se află într-o fază de adîncă descompunere.

Aberații s-au scris și altă dată cu privire la familia socialistă: despre cazanul comun, despre femeia comună, despre ruperea copiilor de părinți. Dar minciunile și reaua credință a scriitorilor burghezi n-au împiedicat să asistăm la apariția și dezvoltarea familiei socialiste sovietice, așa cum strigătele lor de ură nu au împiedicat nașterea societății noi, socialiste. Tot astfel, astăzi, frazeologia lor necinstită nu va opri în loc transformarea treptată, în U.R.S.S., a familiei socialiste în familie comunistă, odată cu realizarea bazei tehnico-materiale a comunismului.

Lenormanda Benari

In cursul acestui an, va intra în funcțiune Palatul sporturilor din Kiev

La început de an

Am putea cita aici numeroase lucrări interesante create de compozitorii noștri în cursul anului care s-a scurs, lucrări ce îmbogățesc și duc mai departe cultura muzicală sovietică. Dar cel mai important eveniment petrecut în decursul acestui an îl constituie, fără îndoială, apariția a noi și numeroase centre de cultură, cum ar fi universitățile populare, lectoratele muzicale, teatrele populare etc. Aria muzicală captivează tot mai mult largile mase de oameni devenind un bun al milioanelor de muncitori, țărani și intelectuali sovietici.

Muzica sovietică a pășit de mult pe arena mondială, bucurându-se de o excepțională primire din partea publicului străin. În anul 1960 am întreprins o călătorie prin Cuba, Mexic, Columbia, apoi am vizitat Franța și Belgia. Dacă în anii precedenți, în timpul turneelor mele prin țările Americii Latine și prin Europa, eram nevoit ca atunci când mă întâlneam cu unii muzicieni sau reprezentanți ai scenei să povestesc mult, să dau explicații și să demonstrez principiile artei realiste sovietice, acum situația s-a schimbat cu desăvârșire.

Iată câteva cuvinte despre proiectele mele de viitor.

Am terminat de curând o rapsodie pentru vioară și orchestră, pe care am dedicat-o celebrului violonist sovietic Leonid Kogan. Am mai scris de asemenea o baladă pentru bas și orchestră. Această operă vocală, intitulată „Patria”, va putea fi audiată pentru prima oară de moscoviți la începutul acestui an. Lucrez în prezent la o mare compoziție pentru pian, în trei părți. În afară de asta voi mai compune o rapsodie pentru violoncel și orchestră, rapsodie pe care o voi dedica marelui violoncelist sovietic M. Rostropovici.

Aram Hacıaturian

compozitor,
laureat al Premiului Lenin,
Artist al poporului
din U.R.S.S.

Moscova a pășit pragul anului 1961. Ce va aduce acest an capitalei sovietice?

În cursul celui de al treilea an al septenaliului în Moscova vor fi construite clădiri ce vor însuma în total o suprafață locativă de 3 milioane 700 mii metri pătrați. Asta înseamnă aproximativ o sută douăzeci de mii de locuințe! Astfel, baza tehnico-materială ce se creează aici va permite ca în anii următori să se ajungă la o suprafață locativă construită de patru milioane și jumătate metri pătrați. Un asemenea avânt al construcțiilor n-a cunoscut până acum capitala Uniunii Sovietice.

Priviți harta Moscovei! Nu veți găsi un singur raion pe care să nu existe șantiere de construcții. În raioane ca: Iugo-zapad, Novii Ceremuški, Fili Mazilovo, Horoshevo-Mnevnik, Izmailovo, Himki, Bogorodskoie se vor înălța cvartale întregi de blocuri confortabile. Cite voi fi în total? La această întrebare ne răspunde „Glavmosstroï”-ul.

— O clădire tip cu o sută de apartamente ocupă o suprafață de aproape trei mii de metri pătrați. Asta înseamnă că în anul 1961 vor apare circa 1.200 de blocuri noi de locuit, cu alte cuvinte cite 4 blocuri pe zi... Pentru a putea face față unui asemenea volum de muncă, este nevoie să se ridice gradul de industrializare a construcțiilor. Cit a trecut de cînd visam la vremurile cînd șantierul obișnuit va deveni doar un loc de montare a ansamblurilor de construcții coborîte de pe conveierul uzinei? Acum acesta a devenit un fenomen care nu mai stîrnește mirarea nimănui. Pasul următor vor fi combinatele complexe pentru construcția de case. În sarcina acestor combinate va cădea întregul proces de ridicare a unei clădiri. Primul combinat de acest fel va începe să funcționeze în anul 1961, și pentru început a fost calculat pentru o producție de 200.000 metri pătrați de spațiu locativ. În anii următori capacitatea lui va fi sporită pînă la un milion de metri pătrați...

În Moscova există în prezent aproape două mii cincisute de șantiere

de construcții. A le conduce operativ pe toate, a le cunoaște trebuințele și a le aproviziona la timp cu materiale nu e o treabă ușoară. Viitoarea stație de dirijare a acestor șantiere, stație utilată cu mașini electronice, e denumită, în glumă, la noi la „Glavmosstroï” — „dispecerul cu mii de ochi”. Ea a și fost proiectată de un grup de savanți-construcțori.

Lungă ar fi înșiruirea pe listă a tuturor construcțiilor din Moscova. În anul acesta capitala sovietică va primi un număr de 58 de localuri pentru școli, spitale pentru 4.000 de paturi, grădinițe și creșe pentru un număr de 28 de mii de copii... Va fi dat parțial în folosință minunatul orașel al tinereții — Palatul pionierilor din raionul de sud-vest... Își va deschide ușile primitoare cinematograful din piața Pușkin, cu o sală de 2.500 de locuri... Se va înălța frumoasa clădire a Palatului căsătoriilor, pentru care a și fost repartizat un teren în raionul Frunze...

Vor fi create noi stații ale metroului, parcuri, magistrale asfaltate, galerii subterane pentru traversarea străzilor...

În atelierele arhitecților pot fi văzute proiecte extrem de interesante, ce vor fi realizate într-un viitor apropiat.

Iată deci că 1961 este un an în care capitala Uniunii Sovietice va crește și va deveni mai frumoasă cu fiecare zi ce va trece.

B. Alexandrov

Vaste proiecte

Dacă în 1960 știința sovietică a reușit să realizeze numeroase succese, 1961 va fi martorul unei noi și considerabile dezvoltări a cercetării științifice în U.R.S.S.

În domeniul sintezei termonucleare dirijate, cercetările se vor axa mai cu seamă pe studierea posibilității obținerii unui înalt grad de stabilitate a plasmei de mare temperatură cu folosirea izolației magnetice. Concomitent cu studierea experimentală a particulelor elementare, vor fi continuate cercetările pentru crearea teoriei particulelor elementare și a acțiunii lor reciproce. Rezultatele cercetărilor în aceste domenii ale fizicii au o uriașă importanță principală. Ele ne furnizează unele date care vor trebui să stea la baza teoriei particulelor elementare — cel mai important capitol al fizicii teoretice moderne, precum și date privitoare la structura nucleelor atomice și la natura forțelor nucleare.

În afară de uriașa lor importanță științifică, rezultatele acestor cercetări furnizează o bază teoretică pentru dezvoltarea energiei atomice.

În domeniul energiei, o atenție deosebită se va acorda sporirii eficienței puterilor centrale electrice termice și atomice, dezvoltării și unificării sistemelor energetice, transformării și folosirii mai economice a tuturor tipurilor de energie și carburanți.

Ca și în anii precedenți, obiectivul central al cercetărilor în domeniul chimiei va fi chimia compușilor macromoleculari.

Cercetările în acest domeniu vor fi canalizate spre elaborarea metodelor de sinteză a polimerilor cu

înaltă rezistență mecanică, precum și metode de obținere de limeri pentru sa... industriei și populației produsele din sinteze și cauciuc... aceasta, o largă... pătă lucrările de... rilor stereoregula... elementoorganici... prevede folosirea... numeroase elem... periodic al lui Me... rea sintezelor în baz... lor polimeri și fol... Ńie de catalizatori... Se prevede, de... lucrărilor privitor... rea polimerilor în... unor materiale cu... fi semiconductori... țele polimere cu... trice și magnetice...

O atenție deosebită se acordă cercetărilor în domeniul fizicii teoretice, în special în ceea ce privește teoria câmpurilor și teoria relativității. În domeniul fizicii experimentale, se acordă atenție studiului proprietăților hidraților de carbon și obținerii de noi... ficacitate mai mare... a celor anticancer... tice), sinteza noilor... menți etc.

În domeniul fizicii experimentale, se acordă atenție studiului proprietăților hidraților de carbon și obținerii de noi... ficacitate mai mare... a celor anticancer... tice), sinteza noilor... menți etc.

În domeniul fizicii experimentale, se acordă atenție studiului proprietăților hidraților de carbon și obținerii de noi... ficacitate mai mare... a celor anticancer... tice), sinteza noilor... menți etc.

Proiectul Palatului căsătoriilor

1961 • 1961

Turiști... excursii... croaziere

În 1961, pe liniile maritime internaționale deservite de navele sovietice au fost prevăzute noi croaziere care, desigur, vor atrage un mare număr de turiști.

În iarna și primăvara anului 1961 vor avea loc primele croaziere, avînd ca punct de plecare Odesa, spre țările Africii și Asiei. În ianuarie, nava diesel „Estonia” va întreprinde prima ei croazieră de iarnă de la Riga la Odesa, cu turiști sovietici la bord.

La Odesa, pachetbotul va îmbarca un alt grup de turiști, după care va porni spre coastele Africii, cu escale la Tanger, Dakar, Abidjan, Conakry, Casablanca și Tunis. Întreaga călătorie va dura 37 de zile. Iar din primăvară, „Estonia” va deservi cu regularitate linia maritimă Leningrad—Stockholm—Gdynia—Copenhaga—Londra—Hâvre.

Tot în 1961, „Abhazia”, navă cu turbine electrice va lega pentru prima oară porturile Mării Negre.

Mii de turiști sovietici și străini, vor putea face interesante călătorii pe Dunăre la bordul navelor diesel „Amur” și „Dunai”.

La cererea agenției franceze „Transtours”, pachetbotul diesel „Mihail Kalinin” va transporta, cu prilejul primei sale croaziere din acest an, un important grup de turiști din portul Hâvre la Leningrad, pentru a participa la sărbătorirea zilei de 1 Mai.

În același timp, nava turboelectrică „Baltika”, care deserveste linia Leningrad—Londra va face o nouă escală în portul german Rostock. Vasul „Litva”, o navă modernă, ieșită din șantiere la sfîrșitul anului trecut va deservi o linie maritimă nouă, Soci—Veneția, iar pachetbotul „Felix Dzerjinski”, care în 1960 lega porturile Odesa și Beirut își va completa itinerariul cu porturile Soci și Ialta.

Escalele acestor două ultime vase vor dura 36 de ore, așa că

turiștii ambarcați la bordul lor, libanezi, arabi, italieni, iugoslavi, albanezi, turci, greci, bulgari și romîni vor putea vizita nu numai litoralul Crimeii ci și Caucazul.

Multe nave străine intenționează și ele să viziteze în 1961 porturile sovietice. Cea dintîi dintre ele va fi vaporul grec „Olimpia” care va transporta în luna februarie, la Odesa și Ialta, 500 de turiști americani. În lunile iulie și august vor face escală la Leningrad, vasele americane „Argentina” și „Brazilia”.

Itinerariul Leningrad—Riga—Odesa—Ialta și retur va fi deservit, concomitent de navele sovietice, și de nave străine, între care vasul norvegian „Meteor”, vasul suedez „Stella Polaris”, vasul italian „Franca”, cunoscutul pachetbot polonez „Bathory” ș.a. Iar vapoarele engleze „Oronsay” și „Strathmore” vor transporta pentru prima oară la Leningrad aproape 2000 de turiști.

„Cu ce vă p...

PRODUSELE de care vom vorbi în cele ce urmează au putut fi văzute în ultimele zile ale anului trecut la Expoziția unională de mostre organizată la Moscova. Au fost, se-nțelege, prezentate într-un singur exemplar deoarece... fac parte din producția anului 1961.

Uzina de aparate din Lvov a încercat să „împuște doi iepuri dintr-o dată”. Dacă deschizi ușa originalului dulăpior prezentat de ea ai să vezi doar o plită de aragaz cu patru ochiuri, cu aprindere centrală, care le scutește de întrebuintărea chibritelor: în perețele din dreapta se află montată o brichetă automată. Funcționează tot cu ajutorul gazului. În perețele lateral se află o țevă, din sticlă specială, care-ți permite să vezi, fără a deschide ușa cuptorului, dacă cozonacii s-au copt... Dacă deschizi ușa de jos, surpriza e și mai mare: acolo se află un frigider. Funcționează tot pe bază de gaze și are o capacitate de 45 de litri.

Iată și prețul: plita împreună cu frigiderul — 120 de ruble, fără — 86 de ruble. Evident, în bani noi.

PENTRU noile ruble pe care le vor folosi de acum încolo cetățenii sovietici s-cu confecționat și... portmonee noi. Ele au fost executate din piele și mase plastice, într-un sortiment și colorit extrem de bogat.

SERVICIUL de cafea prezentat de Fabrica de fabrica din Riga și executat după modelul faimosului serviciu de cafea premiat la expoziția de la Bruxelles, nu va lăsa indiferent pe nici o gospodină. În cursul

Științifice

armică și mecanică a căutarea unor metode noi de diversificare a diversilor procese de fabricare a plasticelor și a fibrelor. În legătură cu dezvoltarea vor că-
 înteză a polimerilor, o polimerilor anorganici. Se pe scară largă a de din sistemul deeleev, în vedea acestora a noi-
 sirii lor în func- ai polimerizării. enea, lărgirea și studie-
 vederea obținerii lotul noi, cum ar orgnici, substan-
 proprietăți dielec- etc.

ită se va acoraa domeniul chimiei și biologici de cercetarea struc-
 albuminelor, a și nucleotidelor, antibiote cu e-
 în primul rând și antiviro-
 mine, ter-

o mare cercetări-
 și
 or nu-
 ție

o largă dezvoltare vor căpăta capitolele privind alimentarea rădăcinilor, regimul apelor, metabolismul, creșterea, dezvoltarea și rezistența plantelor față de factorii nefavorabili.

În cursul acestui an, se așteaptă rezultate concrete din partea științelor geologice și geografice, rezultate care prezintă un mare interes pentru economia națională. Astfel va fi terminată, după cum se prevede, întocmirea hărții tectonice a Europei și Asiei la scara de 1:5.000.000 (cu participarea Academiei de Științe a Republicii Populare Chineze), precum și a hărților tectonice la scară redusă ale U.R.S.S.

Se vor întreprinde de asemenea vaste cercetări pentru studierea zonelor adinci din scoarța pământului, în baza materialelor obținute de pe urma sondajelor și cercetărilor experimentale ale proceselor naturale ce se produc la adincimi variind între 10 și 15 kilometri, în condiții de mari presiuni și de temperaturi înalte.

Știința sovietică este o știință a păcii. Oamenii de știință sovietici își îndreaptă toate eforturile atât spre binele propriului popor cât și spre binele întregii omeniri, așa cum activitatea Uniunii Sovietice pe arena internațională este în întregime îndreptată spre apărarea și întărirea păcii între popoare.

Alexandr Topciev
 vice-președinte al Academiei de Științe a U.R.S.S.

An nou în Krivoi Rog

În U.R.S.S. din două tone de fontă, una este realizată din minereu de Krivoi Rog. Cu gale-
 rii lor subterane betonate și șantierele lor iluminate fluorescent, minele din bazinul Krivoi Rog prezintă încă de pe acum o mare importanță pentru economia țării. Unul din puturi, a cărui forare a început recent în mina Kirov, va livra anual, numai el singur, tot atâta minereu cât s-a obținut anul trecut din toate minele Angliei și Germaniei occidentale luate la un loc.

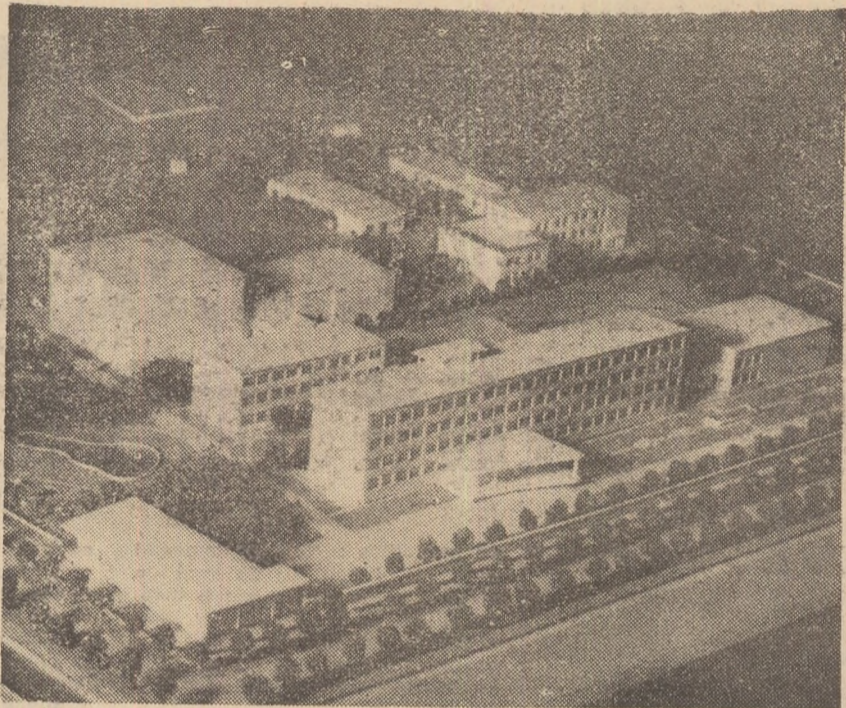
Or, mina aceasta uriașă, una din cele mai moderne, reprezintă deja o etapă depășită pentru Krivoi Rog. Căci viitorul bazinului îl constituie carierele de suprafață. Pentru minereu pe care-l vor extrage din aceste cariere au hotărât locuitorii regiunii să construiască, până la sfârșitul septenarului, cinci combinate uriașe de înobilare.

Combinatul central va transforma până la 28 de milioane de tone de minereu de fier brut anual. Iar combinatul nordic, a cărui proiectare a fost terminată, va transforma 30 de milioane. Ziua în care ultimul din aceste combinate va intra în funcțiune va însemna că un al doilea bazin Krivoi Rog îl va dubla aproape pe primul creat în 80 de ani.

Nu numai minerul va face să înflorească orașul acesta. Printre arbori și flori vor răsări cuptoarele Martin ale unui uriaș combinat siderurgic. Un puternic furnal înalt a intrat în funcțiune nu de mult, iar un altul, impresionant prin dimensiunile și echipamentul lui tehnic, ceva mai recent. Numai el singur produce tot atât cât trei din furnalele înalte obișnuite. Și asta nu-i încă totul: în 1961, va fi construit un nou furnal, care va lucra cu patru instalații asemănătoare.

Se vor construi câte 10.000 de apartamente anual. Un oraș e aproape gata să-l primească pe constructorii combinatului central. Și aceștia vor avea de toate la îndemână: magazine, cluburi, ateliere de croitorie, cinematografe.

V. Fomenko

In orașul Frunze va fi construit un nou studiu de filme artistice și documentare, a cărui machetă a fost definitivată

In paginile revistelor literare

A devenit o adevărată tradiție ca la sfârșit de an revistele literare sovietice să înfățișeze cititorilor proiectele lor pentru anul viitor. E un prilej pentru o succintă trecere în revistă a lucrărilor care se află în portofoliile redacțiilor sau pe masa de lucru a scriitorilor.

Panorama literară a anului 1961 se anunță de pe acum deosebit de interesantă prin contribuțiile pe care le vor aduce scriitorii de toate virstele și prin varietatea tematică a operelor care vor vedea lumina tiparului. E destul să amintim numele unor scriitori ca Galina Nikolaeva, Vanda Vasilevskaia, Konstantin Simonov, V. Kocetov, N. Gribaciov, D. Granin, M. Dudin, prezenți cu noile lor lucrări în paginile diferitelor reviste, pentru a ne da seama că cititorii sovietici vor avea suficiente prilejuri de mari bucurii estetice.

În planurile revistelor, un loc important îl vor ocupa operele scriitorilor „cei de a patra generație”, scriitorii „anilor 60”, cum este numit ultimul detașament de scriitori intrat pe porțile largi ale literaturii sovietice. E un detașament care se afirmă în concertul general al literaturii sovietice cu preocupări specifice bine conturate și cu un timbru poetic foarte original. Dintre aceștia, numai în paginile revistei „Znamia” vor fi prezenți G. Gorișin, B. Sergu-
 nenkov, L. Ozornov și Iuliana Semenov.

Cea mai mare parte din autorii citați și alții neamintiți aici își consacra operele temelor contemporane, vădind o puternică orientare spre zugrăvirea oamenilor care îndeplinesc cu cinste sarcinile septenarului. Viața cotidiană a oamenilor sovietici, cu totalitatea preocupărilor ma-

jore, se află permanent în centrul atenției obștei scriitoricești.

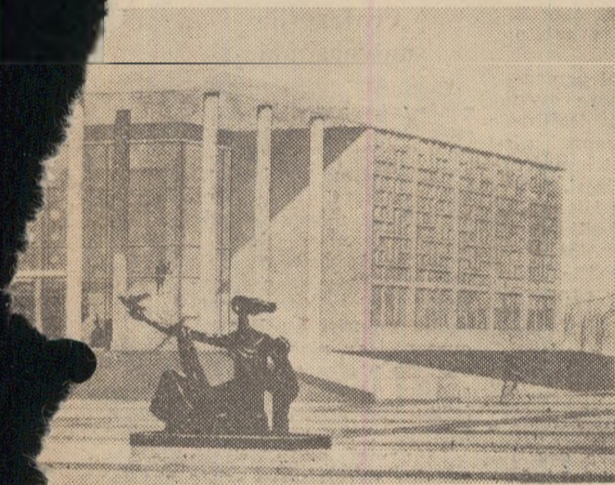
Așa se explică, printre altele, puternica efervescență a genului scurt, (schița, nuvela, reportajul literar). În atenția fiecărei reviste se află și în acest an rubricile permanente consacrate publicisticii, înregistrării operative a acelor fenomene care vestesc zorii comunismului. La aceste rubrici se pot întâlni numele unor scriitori de celebritate mondială ca și numele unor ucenici în arta scrisului, care aduc cu ei suflul proaspăt și viguros al vieții de fiecare zi.

Critica și teoria literară sînt gata să acorde sprijinul lor dezbaterii unor probleme de mare actualitate. La acest capitol se înscriu și preocupările pentru definirea trăsăturilor caracteristice operelor aparținînd „cei de a patra generație”, despre care am pomenit mai sus, sau preocupările pentru definirea stilului contemporan.

În încheiere la această scurtă notă, am vrea de asemenea să semnalăm grija pentru traducerea celor mai bune opere din literatura universală. La acest capitol se înscrie programul bogat al revistei „Inostrannaia literatura”. Revista va prezenta cititorilor ei un roman al lui William Faulkner, ultimele romane ale lui Graham Greene și Ernest Hemingway și ultima piesă a lui Shan O'Casey. Vor vedea lumina tiparului în paginile aceleiași reviste operele multor scriitori din țările de democrație populară.

După cum se vede revistele sovietice anunță un an literar rodnic atât pentru creația originală, cit și pentru traducerea din literatura universală.

G. P.

Se va înălța la Moscova

1961

„Cinemă servită?”

Anului acesta el va împodobi peste cincisprezece mii de cămine.

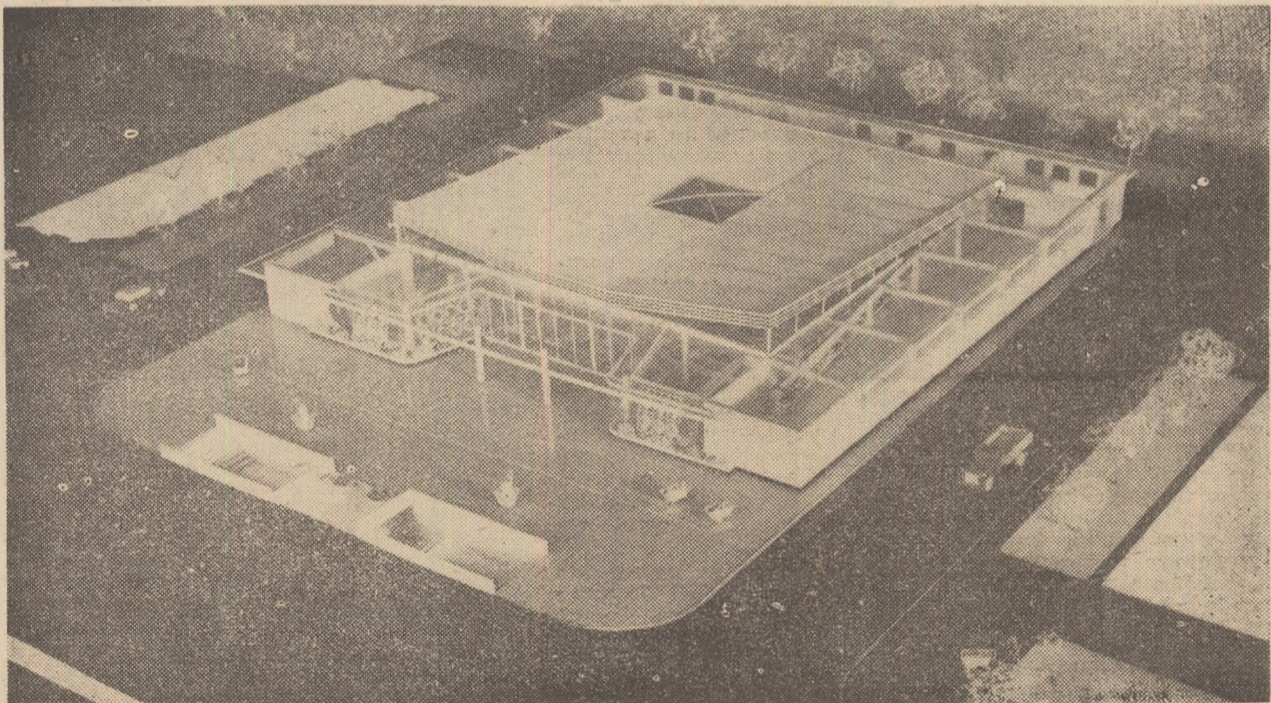
AMATORII de cinematograful la domiciliu vor avea și ei o mare bucurie: numeroasele modele de aparate de filmat cu peliculă îngustă care au existat din belșug în magazine în cursul anului trecut, s-au mai îmbogățit cu încă unul. E vorba de aparatul de filmat „GOMZ”, cu obiectiv fix, produs de uzina cu același nume din Leningrad. E un aparat cu calități deosebite și costă numai 200 de ruble.

NICI copiii n-au fost uitați. Peste trei mii de buldozere electrice vor porni anul acesta spre garajele micuților lor proprietari. Nimic nu le deosebește de buldozerele „adevărate”: merg înainte, înapoi, se opresc, o iau la dreapta, la stînga, după pofta inimii „conducătorului” de-o șchioapă.

ȘALUPA „Dnepr”, coborîtă de pe „șantierele navale” ale uzinei „Vatutin” și prevăzută cu un micromotor, va fi un concurent serios al buldozerului.

Trebuie menționat că ambele jucării folosesc ca sursă de alimentare o mică baterie de buzunar.

O altă jucărie, de data asta însă pentru oameni mari, este minusculul aparat de radio „Gauia”, produs al uzinei „Popov”, pe care-l cuprinzi cu ușurință în palmă. Avînd un aspect extrem de frumos, aparatul funcționează pe unde medii și lungi și poate fi purtat chiar și în buzunarul vestei...

Așa vor arăta unele din noile magazine ce se vor construi anul acesta pe întinsul Uniunii Sovietice

Secretul catastrofei tunguse

NAVĂ
COSMICĂ?
METEORIT?
COMETĂ?

...Siberia centrală. Un minunat peisaj de taiga, aproape de riul Tunguska.

Zori cu ceață densă, 30 iunie 1908, ora 7.

Cițiva oameni se opresc îngroziți să privească un corp de foc lunecând pe cer cu luieală uriașă, apoi căzînd la orizont.

Călătorii unui tren zăresc în zare, trecînd cu viteză în cam aceeași direcție cu ei, corpul de foc. Mecanicul oprește locomotiva. Oamenii se dau jos să privească miracolul. Dar e prea tirziu. Miracolul dispăre dincolo de orizont.

Niște popi și niște negustori discută aprins. Nu se știe dacă ceea ce s-a văzut este semn de „pedeapsă” sau de „binecuvîntare”, dacă este „biciul lui Dumnezeu” sau „paloșul arzător” al vreunui arhanghel.

Cițiva vinători evenci, văzînd cele petrecute în cerul dimineții și uitînd de urșii vînăți, se întorc în așezările lor modeste și încep să povestească un basm nou: despre balaurul de flăcări care...

...30 iunie 1908. În Europa au loc cîteva mari cutremure cu un epicentru depărtat, probabil (așa scriu unele ziare) undeva prin Siberia. Cîteva exclamații de uimire, apoi uitarea. Europa n-are timp de fenomene cereștii.

Ce a fost? Oaspeți din Marte (sau din altă planetă) pe care Terra nu i-a primit? Cine putea

să împiedice niște frați temerari din altă planetă să ne facă o vizită? Poate alții o vor fi făcut cu milenii îndărăt, în Libia sau altundeva. Cine-l împiedică să greșească, așa cum se greșește cu regularitate la Cap Canaveral?

În definitiv, dacă ar fi fost un meteorit uriaș („meteoritul tungus” cum s-a și numit fenomenul), de ce expediția învățatului L. A. Kulik, întreprinsă puțin după 1917, n-a descoperit măcar bucăți din acel meteorit? Argumentul unor specialiști că și meteorii se pot uneori dezintegra era înlăturat. Fără îndoială, e mult mai romantică apariția unei astronave din spațiile cosmice decît a unui prozaic meteorit.

Sau poate a fost „antimaterie”? De undeva, din adîncurile necunoscute ale marelui Cosmos, s-a îndreptat spre noi o aglomerare de „antimaterie”, compusă din aceleași elemente ca și materia obișnuită, cunoscută de orice fizician, doar că avea o sarcină contrară materiei terestre. Ciocnindu-se cu materia, antimateria a explodat. Cei cițiva vinători evenci, mecanicul locomotivei și pasagerii trenului oprit nici nu bănuiseră că au fost martori oculari ai „antimateriei”!

...Din ce în ce mai absurde, ipotezele se încrucișau, se sprijineau reciproc sau pur și simplu se ciocneau cap în cap.

Erau de rezolvat destul de multe întrebări.

Trunchiurile arborilor căzuți și arși arătau toate, ca niște săgeți, aceeași direcție: o ripă foarte adîncă.

În centrul catastrofei, arborii nu erau dărîmați toți, nici toți arși. Mulți erau drepti, doar cu crengile smulse. De ce atunci această inconsecvență a catastrofei, dacă explozia a venit de sus?

În vara trecută, un grup de ingineri de la Moscova a organizat o expediție. Ziarul „Izvestia” a publicat un deosebit de interesant jurnal al cercetătorilor, iscălit de tînărul inginer V. Grigoriev. „Sîntem ingineri din Moscova, își începe el însemnările. Șase oameni. Cel mai în vîrstă are douăzeci și cinci de ani. Mulți dintre noi am aflat despre catastrofa tungusă puțin după ce am învățat să citim...”. Tinerilor cercetători li s-au alăturat și mulți dintre participanții expedițiilor mai vechi. Scopul era epuizarea tuturor detaliilor oferite de resturile catastrofei din 1908, apoi juxtapunerea și judecarea lor științifică. Ajungînd în centrul presupus odinioară de Kulik, expediția s-a împărțit în patru grupe de cîte patru oameni, pornind spre cele patru puncte cardinale. Oamenii de știință începuseră să adune bucăți de arbori (tălate de prelevară din trupurile „contemporanilor” catastrofei, deci din tulpinile copacilor în vîrstă de cel puțin șaiszeci de ani), de asemenea fragmente din arborii carbonizați, cenușă, probe de sol, probe din mlaștină, din turbă. Cîndva circulase un zvon asupra unei mari radioactivități a terenului. În realitate radioactivitatea nu era perceptibilă pentru om. Totuși, tinerii învățați analizau terenul și din acest punct de vedere.

Interesant este că grupul de cercetători era alcătuit din parlamentari diferitelor ipoteze, dar că toți veneau la fața locului fără idei preconceptionale, căutînd să cerceteze obiectiv tot materialul posibil și numai după aceea să-și confirme sau să-și infirme vechile presupuneri. Și material de cercetat era mult. De pildă,

copacii în vîrstă de 30-40 de ani erau neobișnuit de dezvoltăți, ceea ce îndemna pe unii să se gîndească la efectele radioactivității asupra creșterii plantelor. Apoi cercetarea atenă a celebrului crater perfect circular a dovedit că el n-are nici o legătură cu fenomenul din 1908, deoarece e înconjurat de arbori seculari intacți, nevătămați de nimic. Pe de altă parte, s-a ajuns la concluzia că n-a existat un incendiu (căci incendiile din taiga durează mult, fumul lor se vede pe sute de kilometri, iar amintirea localnicilor n-a înregistrat nimic asemănător).

Înceindu-și jurnalul, inginerul V. Grigoriev se ferește să tragă concluzii definitive, arătînd că ultimul cuvînt îl vor avea numai rezultatele analizelor efectuate asupra întregului material concret adus în laboratoarele de specialitate de către harnicii expediționari.

Cunoscutul savant sovietic, academicianul V. G. Fesenkov, a publicat în revista „Ogonyok” un articol despre evenimentul natural din 30 iunie 1908 și despre aspectul actual al cercetărilor. Trecînd în revistă vechile ipoteze, apoi supunînd unei serioase judecăți critice cele mai importante rezultate ale cercetărilor de pînă acum, acad. V. G. Fesenkov spune: „Acum se poate susține că meteoritul tungus a fost de fapt o cometă pătrunsă în atmosfera pămîntului”. Cometa a pătruns în atmosfera noastră, însoțită, ca de obicei, de o coadă alcătuită dintr-un nor de particule minuscule, și a venit în sens contrar direcției soarelui, cum se mișcă numai cometele. Intrînd în atmosfera terestră, cometa a produs un șir de explozii, presiunea de aer creată a prăvălit arborii, iar nucleul cometei s-a prăfăcut în gaze care s-au împrăștiat în atmosferă.

Taina meteoritului tungus, încheie savantul, „se poate spune că e dezlegată”. Dar, continuă el, asta nu înseamnă cituși de puțin că cercetările s-au încheiat. Rezultatele ulterioare ne vor aduce date noi și mult mai precise cu privire la natura cometelor.

Victor Kernbach

Aici se ascultă răsufierea Pămîntului. La centrul de observații seismografice din Moscova

Universitatea sănătății

Pe ecran apar imagini în culori, care arată cit de gravă este boala pe care medicii o numesc cancerul plămînilor, care sînt simptomele, profilaxia, tratamentul ei.

Proiecția filmului s-a terminat și în sală se face lumină. În jurul nostru zărim zeci și zeci de persoane de cele mai felurite vîrste; sînt „studenții” universității populare denumită a sănătății și longevității, ce funcționează pe lângă Casa de educație sanitară a raionului Proletarski din Moscova.

Un bărbat mărunt de statură, cu trăsături energice și mișcări iuți urcă la tribună. E Isaac Liudmirski, rectorul universității.

— Și acum, începe el, unul din creatorii acestui film, L. Orlovski, cercetător științific al Institutului central de educație sanitară vă va vorbi despre profilaxia și tratamentul cancerului.

Conferențiarul expune pe înțelesul tuturor care sînt manifestările stării precanceroase, importanța lor în descoperirea și prevenirea la timp a bolii propriu zise, vorbește despre cercetările pe care le fac savanții pentru a determina cauzele bolii, despre unii factori care îi înlesnesc apariția sub o formă sau alta.

După conferință urmează întrebările, care curg din toate părțile. Auditorii vor mai cu seamă să cunoască cît mai multe despre simptomele și, mai ales, despre mijloacele preventive ale bolii, așa că, la un moment dat, întrebările se transformă într-o conversație însuflețită.

Un singur scop:
dorința
de a se instrui

Cine să fie oare acești studenți auditori? Liudmila Zilova, de pildă, e șef de brigadă la atelierul de timplărie al uzinei de automobile Lihaciov. Alexei Tiurin e frezor, Ana Evstigneeva, tehnolog, Lidia Ignatovici, gospodină. Unul din cei mai tineri, Valeri Astapenkov, membru al Comsomolului, lucrează la Institutul de material termic al U.R.S.S. și n-a împlinit încă 20 de ani, în timp ce

pensionarul Nikolai Petrov a depășit respectabila vîrstă de 80 de ani.

Cursurile universității sînt urmate de 176 de persoane, între care 130 sînt femei. 46 dintre cursanți sînt absolvenți ai învățămîntului superior, iar 96 ai cursurilor medii. Popularitatea universității continuă însă să crească, numărul cursanților sporind de zi ce trece.

Programul cursurilor, care durează doi ani cuprinde materii pur teoretice cum ar fi de pildă „Profilaxia, baza sănătății publice sovietice”, precum și materii practice, cu activități concrete. „Cum să-ți călești organismul”, „Îngrijirea pielii și a părului”, „Igienă în școli” etc. etc. sînt numai cîteva din numeroasele cursuri urmîrind prevenirea unor boli ca tuberculoza, ca afecțiunile inimii și arterelor, maladiile contagioase. Problemele educației fizice și igienei, ale sănătății raționale ca și ale longevității ocupă un loc de frunte în program. Cursurile universității măresc, de asemenea, înțelegerea cursanților în probleme de anatomie, fiziologie, microbiologie, istorie a medicinei.

Profesorii
universității

Cursurile sînt ținute de profesori, savanți cunoscuți, membri ai Academiei de Științe medicale a U.R.S.S. și au loc de două ori pe săptămînă. Prelegerile sînt urmate de vizionarea unor filme cu caracter documentar, de vizitarea unor muzee, expoziții și institute de cercetări științifice. Recent, cursanții au vizitat, conduși de profesorii lor, Institutul de studiere a creierului de pe lângă Academia de Științe medicale.

În urma extinderii limitelor raionului în care își desfășoară activitatea, Universitatea sănătății va trece în curînd la organizarea a două filiale, una în satul Kolomenskoe pentru colhoznici, și alta în stația de odihnă Lenino. În Uniunea Sovietică există peste 600 asemenea universități și, precum se vede, numărul lor e în continuă creștere.

V. Petrova

microscop

La mina al cărei proiect a fost propus recent de un grup de oameni de știință din Moscova nu se va extrage cărbune ci un fel de gaz destinat centralelor termoelectrice. Combine automate, comandate de la un punct de dispeceri, vor înlocui munca minerilor. Motoare speciale cu reacție vor „măcina” mărunt cărbunele transformîndu-l într-un amestec gazos. Conduce în care vor circula curenți puternici de aer comprimat vor transporta atît cărbunele în interiorul minei, cît și amestecul gazos la centralele electrice.

La Institutul de mine al Academiei de Științe a U.R.S.S. a fost construit un aparat cu numele de geofon. Instalată în mină, mai exact în masivele de cărbune această „ureche electrică” înregistrează impulsurile seismoaustice care însoțesc crăpăturile din strat. Acestea sînt provocate de gazele care străung neretii abatajelor și nătrund cu putere în mină atrăgînd totodată zeci de tone de praf de cărbune. Geofonul vestește catastrofa cu 24 de ore înainte ca aceasta să se declanșeze.

Actorii L. Merșci și Kirill Stolariov, în noul film sovietic „Aveau 19 ani”

Arta tinerilor regizori sovietici

Nu de mult, revista „Sovetski ekran” publicase o fotografie care, în aparență, nu prezenta nimic deosebit: un om cu înfățișare modestă, având în mână o servietă, privea așezat pe scaun, din colțul unui platou de filmare, turnarea unei secvențe. Desigur, mulți oameni urmăresc în multe studiouri felul cum se filmează, dar semnificația acestei fotografii reieșea din explicația ei: privitorul nu era altul decât marele Heifit, creatorul unor filme de neuitat ca „Deputatul de Baltica”, „Neamul Jurbiniilor”, „Omul meu drag” sau, recent, „Doamna cu cățelul”, iar cel care filma era Batalov, tânărul aflat la prima sa operă de regizor („Mantaua”). Heifit — deși „uitat” în colțul platoului plin de agitație, pare mai emoționat decât a fost la propriul său film!

A vorbi despre tinăra generație de cinești sovietici nu înseamnă nicicum a o desprinde de glorioșii ei înaintași. Dimpotrivă, tinerii creatori cinematografici sînt nu numai elevii măștrilor reputați, ci și continuatorii direcți ai tendințelor lor cele mai înaintate. Cînd unii critici au manifestat o atitudine prea severă față de regizorii tineri Alov și Naumov (creatorii filmelor „Tinerete zbuciumată”, „Pavel Korceaghin” și „Mai tare ca moartea”), cel mai aprig apărător al acestora a fost... Mark Donskoi, vestitul creator al trilogiei despre Gorki. Amatorii de „conflicte între generații” nu vor găsi deci materiale interesante studiind tendințele tinerilor creatori de film din U.R.S.S. Aceasta însă nu înseamnă că drumul cinematografului sovietic continuă monotone, fără colțuri interesante, fără evoluții semnificative ale concepției artistice, care coincid cu apariția în arta filmului a unor nume noi.

A existat o vreme cînd debutul sollicita indulgență: creatorului tînar i se „ieră” timiditatea, „stîngăcia” sau „solvăala”. Și totuși, fără a nega desigur importanța maturizării artistice și a îmbogățirii experienței profesionale, viața dovedește că în arta filmului măiestria poate fi afirmată de la primii pași; de pildă, din cele 102 filme realizate de cinematografia sovietică în 1959 (producția anului 1960 nu a fost încă apreciată în ansamblu) critica de specialitate a menționat zece filme de valoare deosebită, dintre care șase aparțineau regizorilor tineri!

Ce anume a determinat bilanțul atât de strălucit al tinereii generații cinematografice sovietice? Firește, în primul rînd talentul fiecărui creator în parte. Fenomenul e mai complex și merită a fi urmărit cu atenție: tineretul, păstrător al tradiției strălucite create de maeștrii lui, aduce în același timp suflul proaspăt al unor concepții noi, apte de a reda problemele contemporaneității și

îndrăgite de spectatorul sovietic de azi.

Criticul Varșavski a sintetizat admirabil aceste tendințe prin raportarea lor la următoarea întrebare fundamentală: „care este esența specificului cinematografic?”. Generația tinerilor, răspunde (și nu numai teoretic ci în primul rînd pe calea filmelor create): „esența constă în urmărirea pe ecran a dinamicii sufletului omenesc”. Cu alte cuvinte urmărirea evoluției ideilor și sentimentelor la eroii redați pe ecran devine preocuparea principală, care subordonează toate mijloacele artei cinematografice a tinereii generații.

Ceea ce impresionează deci

un copil, el însuși privește lumea „de jos”. Expresivitatea în filmele create de tinăra generație se obține pe calea integrării omului în mediu.

După ce a văzut filmul lui Kalatozov „Zboară cocorii”, Ciuhrai a declarat emoționat că epica măreață a secvenței plecării la război, scena dramatică a celor cincisprezece „nu” din timpul bombardamentului, pașii care strivesc cioburile de geam — toate acestea nu pot fi uitate niciodată. Dar cînd, după aceea, Ciuhrai a realizat „Balada soldatului” nimic din opera sa nu amintește „Zboară cocorii”. Sau mai bine zis, aproape nimic: scena urmării ostașului de către un tanc, cu care începe

în primul rînd la creațiile tinerilor cinești este *simplitatea povestirii*. În această privință, bineînțeles, cuvîntul principal îl au scenariștii. Urmărind acțiunea unor filme ca „Balada soldatului”, „Prima zi de pace”, „Serioja” vom observa întotdeauna cît este de simplă, de neelaborat conceput. Unde sînt clasicile „întorsături”, împletirile laborioase ale firelor dramatice? Apariția unui personaj nu mai aduce neapărat consecințe dramaturgice tardive, funcția lui se poate consuma pe loc printr-o narare directă, concisă (vezi numeroasele episoade izolate din „Balada soldatului” sau savurosul ofițer de marină din „Serioja”, interpretat de Merkuriev). Desigur că povestirea simplă nu exclude factorul dramatic, ba chiar uneori acesta este și mai puternic, numai că el se naște pe căi noi, din contactul direct cu viața.

În slujba acestei „povestiri simple”, mijloacele regizorale și munca operatorilor oferă la rîndul lor transformări însemnate, ei caută mijloace de a imprimă aparatului de filmat mișcări spontane, legate de personaj. Nu o dată, ei recurg la tururi de forță de inventivitate, ajungînd să urmărească în fugă cu aparatul în mînă un erou care aleargă, sau să înainteze în ritmul sacadat al pașilor unor ostași (operatorul fiind purtat pe o brancardă pe umeri) pentru ca aparatul să intre în orăș „odată cu ostașii”.

De cele mai multe ori aparatul privește eroul de la înălțimea ochilor omenesci, realizînd senzația apropierii directe de erou. Iar dacă în „Serioja” aparatul privește cel mai adeseori de jos, aceasta are aceeași explicație: eroul prin ochii căruia privim viața este

filmul tinărului regizor pare imprumutată *intenționat* de la Kalatozov, după care stilul „Baladei soldatului” se schimbă fundamental ca și cînd Ciuhrai ar fi spus: „am învățat să fac și așa, dar limbajul meu este altul” (De altfel, regizorul și-a mărturisit această intenție).

Poate că mulți alți tineri cinești sovietici ar putea spune, ca și Ciuhrai, — cel mai reprezentativ dintre ei — că au învățat de la maeștrii lor subtilitățile artei cinematografice, nu pentru a-i imita, ci pentru a-i continua pe drumuri noi.

V. Stukas
I. Hristea

Nodar Șasik-Oglî, talentatul protagonist al filmului „Pe țărături îndepărtate”

Vedetele sînt... păpuși

Filmele sovietice de păpuși se bucură astăzi de multă popularitate atît în U.R.S.S., cît și peste hotare. Sînt opere cinematografice interesante, realizate în diferite stiluri, utilizînd păpuși de cele mai diverse construcții. Bunăoară, în filmul „În vilegiatură” jocul păpușilor este conceput într-o manieră calmă, în care lirismul este dublat de un umor fin, propriu operei lui A. P. Cehov. Într-un alt film, „Karandaș și Kliaksa” păpușile joacă într-un stil grotesc accentuat, muzica fiind întrutotul adecvată bufonadei. În ceea ce privește „Doi ursuleți laconi” și „Aluatul îndărăt-nic” nota dominantă o constituie candoarea copilărească.

Noi căutări creatoare în acest domeniu al artei cinematografice se observă în lucrările regizorului Degtiarev și pictorului Vladimir Danilevici. Rodul colaborării lor este filmul „Fintina fermecată”, inspirat de un cunoscut basm popular rus. Conceput în maniera unei feeții, filmul se caracterizează prin poezie și frumusețea expresiei. De altfel, „Fintina fermecată” a fost premiată la Festivalul internațional al filmelor de păpuși de la Edinburgh.

De multă prețuire s-a bucurat printre spectatorii mari și mici filmul în cinci părți „Creatură cerească”, opera celebrului păpușar sovietic Serghei Obraztov, film în care caracterul păpușilor, jocul lor ating un înalt nivel artistic. Printre filmele de succes ale genului se mai numără „Fata de zăpadă”, după Ostrovski, „Petriță și lupul”, inspirat de basmul muzical al lui S. Prokofiev, „Norul îndrăgostit”

noiei și T. Bunemoviei lucrează la o altă ecranizare după Maiakovski, care se va intitula „Citește și du-te apoi în China și la Paris”.

Un film în trei serii — „Sfîrșitul bătrînului furnal” (regizor V. Degtiarev) va prezenta noile peripecii ale unor cunoscute personaje ale folclorului rus. Pentru cei mai mici dintre spectatori regizorul Anatoli Golishev pregătește „Pe-tia viteazul”, un film menit să cultive la copii simțul dreptății. Tot celor mici li se va adresa și „Povestea țapului”, o ecranizare după basmul lui S. Marșak.

POPAS PRIN STUDIOURI

ODESA

Prima producție a studioului din Odesa care va fi prezentată pe ecran în anul 1961 se numește „Secretul lericirii”. Filmul povestește întâmplări din viața tinerilor muncitori ai unei uzine de locomotive, care aspiră la titlul de brigadă de muncă comunistă. Pentru a cunoaște mai bine atmosfera și specificul unei asemenea uzine, echipa de filmare condusă de regizorul V. Kocetkov a petrecut multă vreme în secțiile uzinei din Lugansk. Actorii V. Pugaciovă, Leonid Jukov, O. Jakov, V. Egorov și ceilalți interpreți și-au ales prototipurile personajelor dintre muncitorii întîlniți aici, care le-au devenit buni prieteni. De altfel, în multe secvențe muncitorii au filmat alături de actori.

VILNIUS

În studioul din Vilnius se apropie de sfîrșit turnarea filmului „Satul morții”, care are la bază scenariul tinărului scriitor lituanian V. Rimkivicius.

După alungarea cotropitorilor hitleriști, locuitorii unui sat lituanian, care se refugiaseră în pădurile din împrejurimi se întorc acasă. Și cu toate că satul a fost minat de dușmani și dintr-o clipă în alta pot izbucni exploziile, oamenii se apucă cu nădejde de lucru. Începe o luptă de un profund dramatism cu primejdia morții, cu ruinele și lipsurile, cu uneltirile chiaburului Stankus, luptă în care triumfă voința oamenilor de a-și reclădi casele distruse de război, de a-și relata viața.

KIȘINĂU

Noul film al studioului din Kișinău se intitulează „Ostrovul vulturilor” și este consacrat memoriei arheologului sovietic Ivan Plișin care a căzut în luptele cu cotropitorii hitleriști. În film eroul se numește Gromov. După ce e grav rănit într-o luptă navală, el reușește să ajungă pe insula Vulturilor, unde se află ruinele unei așezări din antichitate. După mulți ani, un elev al savantului care ajunge pe insulă, găsește scrisoarea lui Gromov, care îl ajută să dezlege taina ruinelor.

CÎNTUL APELOR

ORIZONTAL: 1) Scriitor sovietic, autorul romanului „Pe Domul liniștit” — Aproape de vărsarea unei ape 2) Scriitor sovietic, autorul romanului de aventuri „Taina celor două oceane” — Autorul volumului de versuri „Marinar de frunte” 3) Scriitor sovietic, autorul romanului „Oraș la mare” — Lăptine 4) Marte la greci (mit.) — Odgoane lungi cu care se trag vasele în susul unei ape 5) Poezii lirice — Alt nume al Persiei 6) Igheabul prin care curge apa care mișcă roata morii (pl.) 7) Luntre de pescuit — Casa peștilor 8) Adverb latin (așadar) — Corespunde nevoilor 9) În potop! — Cimpie — Zine 10) Pom fructifer — Apă amestecată cu gheață (reg.) 11) Orele de piecăre ale unui tren, vapor etc. — Marinarul îndrăgostit din opereta „Vint de libertate” de Dunavski 12) Pronume egal cu șase — Scriitor sovietic, autorul piesei „Peștii cei de pe mare”.

VERTICAL: 1) Afluentul riului Argeș, din romanța „Smăranda” — Scriitor sovietic, autorul romanului „Drumul spre ocean” 2) „Primăvara pe...” — roman de scriitorul sovietic E. Kazakievici — Leningrad, Odesa, Constanța etc. 3) Floare prețuită în țara de sub nivelul mării — Tirg! — În cabină! 4) Țitat — Țintă! — Curele! (reb.) 5) Localitate în Asia orientală — Măsura lui Cuza — În liman! 6) Oraș în Spania — Scriitor sovietic, autorul cărților „In apele Nordului” și „In largul oceanului” 7) „...de pe Volga”, celebru tablou de Repin 8) Salut la romani sau nave fără provă! — Riu în U.R.S.S. — Riu în Elveția 9) Măsura din barcă — Ucenici (pej.) — Sfinșitul unui ocean! 10) Dealurile... apelor — Linii de desen 11) Funie cu care se leagă o corabie de țărm — Fluviul cu crocodili — Cămașă țărănească 12) Limba lui Ovidiu — Scriitor clasic rus, autorul piesei „Pescărușul”.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												

Dezlegările jocurilor
din luna decembrie
1960

Nr. 51.
NOCTURNA

Orizontal : 1) Serafimovici 2) Huminat — Nat. 3) M — Du — S — Opera 4) Opereta — Isac 5) Na — Grecea — Ga 6) Ove — Alem — Mi 7) Vela — Aliniat 8) La — At — Nesle 9) Felinare — Cer 10) Asară — Osma — A 11) Octa — Licăriș 12) Uu — Tulbure — A.

Nr. 52.
POM DE IARNĂ

Orizontal : 1) Brad 5) Rima 6) Săniuș 8) Ad 9) Cra 10) Stea 12) Ita. 14) Turtur 16) Pom 17) Ta 18) Cab 20) II 21) Soba 23) Pe 24) Ac 25) Gerilă 27) Im 29) Licăr 31) Terase 33) Oboi 34) An 36) Păpuși 38) Derdeluș 39) Teger.

Consumați delicioasele
CONSERVE DE LEGUME
în borcane, produse de
I. I. L. CRIȘUL
Raionul Criș, regiunea Crișana

GOSPODINE!

FOLOȘIȚI CU ÎNCREDERE CARNEA
ȘI PREPARATELE CONSERVATE PRIN
FRIG :

- carne tocată
- carne de gătit
- pulpă de porc
- fripturi
- sarmăluțe în foi de vișă
- șnițele pane cu cartofi prăjiți
- colțunași cu brinză
- perișoare cu verdeață
- tocana cu măruntăie

PRODUSELE CONSERVATE PRIN
FRIG ÎȘI PĂSTREAZĂ GUSTUL ȘI
AROMA PRODUSELOR PROASPETE
ȘI SE GASESC DE VINZARE LA MA-
GAZINELE: „ALIMENTARA”, „COM-
ALIMENT” și „APROZAR”.

ERETI
la magazinele
alimentare
produsele
I. C. I. L.

SUCEAVA

- UNT ÎN PACHETE (extra, superior și de masă)
- BRÎNZĂ TELEMEA de oaie și de vacă
- CAȘCAVAL „Muntenia”
- CAȘCAVAL dobrogean
- CAȘ PROASPĂT de oi

FABRICA DE CONFECTII
I. C. FRIȘU - CRAIOVA
îmbrăcămintă pentru băieți și fete
produce
băieți și fete
UNIFORME SCOLARE
costume
PALTOANE ȘI PARDESIE
ÎNTR-UN SORTIMENT BOGAT DE
modele, desene și culori

PREFERAȚI
cunoscutele
produse
ale
I. R. I. C.
BURDUJENI
SUCEAVA
MEZELURI
SUPERIOARE
intr'un bogat sortiment

Avantaje noi la LOTO central

- SE EXTRAG 10 NUMERE ÎN LOC DE 9
- 8 CATEGORII DE PREMII ÎN LOC DE 7
- 3 premii speciale (A.B.C.) atribuite prin tragere din urnă.
- Bilete multiple sferturi

GANBE DE DISTING MOLT SUPERIOARE
Jucati la fiecare tragere!

Ajutor prietenesc tărilor slab dezvoltate

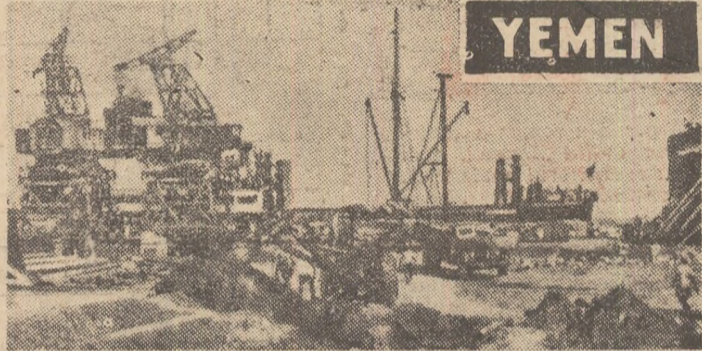
Oferind „ajutor” tărilor slab dezvoltate, puterile imperialiste urmăresc țeluri hrăpărețe, caută să obțină avantaje politice și economice, să împiedice eforturile tinerelor state naționale de a-și consolida independența. Unul din principalele țeluri ale statelor imperialiste — în primul rând ale S.U.A. — este pătrunderea economică a monopolurilor în țările slab dezvoltate, exploatarea singeroasă a bogățiilor acestor țări.

Într-o voluminoasă lucrare, pregătită de grupul de investigație al Fondului Wilson, împreună cu Asociația națională de planificare a S.U.A. și intitulată „Economia politică a politicii externe americane”, se arată: „Guvernul S.U.A. acordă împrumuturi sau face daruri altor țări deoarece acestea sînt mijloace eficiente și justificate din punct de vedere moral pentru atingerea țelului politicii noastre externe”. După cum recunoaște Walter Lippman, „ceea ce noi numim „ajutor” acordat tărilor străine, se reduce la sprijinirea an de an a sistemului alianțelor militare create în timpul lui Truman”.

Chiar și aceste puține exemple explică de ce țările care au pășit pe calea independenței naționale preferă ajutorul lipsit de orice condiții politice pe care-l primesc din partea Uniunii Sovietice și resping condițiile înrobitoare pe care le propun puterile occidentale.

În anul 1961, în țările Asiei și Africii, care au pășit pe calea dezvoltării de sine stătătoare a economiei lor, vor fi construite și proiectate cu ajutorul tehnic al Uniunii Sovietice aproximativ 300 de întreprinderi industriale și alte obiective. Suma totală a creditelor primite de 14 state de pe aceste două continente din partea Uniunii Sovietice depășește 9 miliarde de ruble (în bani noi, 900.000.000 de ruble).

Uniunea Sovietică și celelalte țări ale lagărului socialist acordând ajutor tinerelor state, caută ca prin aceasta să stimuleze avântul economiei lor naționale, să creeze cadre de tehnicieni specialiști în aceste țări, să le permită ca într-un scurt timp să poată trăi pe propriile lor picioare.

Economia Yemenului este slab dezvoltată. Dar și aici răsună cîntecul muncii creatoare. Drage și excavatoare sovietice ajută la construirea primului port modern al acestei țări care are o suprafață de 195.000 km.p. și 5 mi-

lioane de locuitori. Prima parte a portului a fost dată în folosință anul acesta. Cafea, coloranți, piei, vor fi trimise de la Hodeida în lumea întreagă, pe bordul vaselor și nu ca pînă în prezent cu animalele de povară.

Un grup de ingineri și arhitecți sovietici studiază macheta construcțiilor care vor fi ridicate în Conakry, capitala Republicii Guinea. Aici U.R.S.S. va construi o fabrică

de ciment, un combinat de piele și încălțăminte, o fabrică de conserve, un depozit frigorific, un institut politehnic și un mare complex sportiv.

India primește ajutor sovietic în diferite domenii. Combinatul siderurgic de la Bhilai, a cărui producție anuală, la cererea guvernului indian va spori de la 1 milion la 2,5 milioane tone se află în plină construcție. Se construiește, de asemenea, o uzină constructoare de mașini grele

a cărei machetă poate fi văzută în fotografia de mai sus. De asemenea, vor fi proiectate sau construite o rafinărie de petrol, mari termocentrale, mine de cărbuni și instituții sanitare. Uniunea Sovietică a oferit Indiei și o fermă utilităților modern pentru creșterea animalelor.

În văile și oazele Afganistanului, unde trăiesc majoritatea celor 13.000.000 de locuitori ai țării, progresul tehnic pătrunde datorită aportului sovietic. Din 1957, un număr de 15 obiective, printre care o mare fabrică de reparații de automobile, un port fluvial și o uzină de asfalt, au

fost construite cu ajutorul sovietic și date deja în folosință. În Afganistan vor fi construite hidrocentrale, a căror producție va însemna singe în vinele tinerei industriei ce se înalță în această țară. O șosea va permite înlocuirea caravanelor de cămile cu autacamioane și mașini.

În țara celor 3.000 de insule, printre culturile agricole, orezul ocupă locul dominant. Cu ajutorul Uniunii Sovietice sînt luate în prezent măsuri pentru lichidarea înapoierii în care a fost ținută agricultura în anii dominației colonialiste olandeze. Vor fi construite două ferme mecanizate pentru producția orezului. Indonezia primește, însă, și un puternic ajutor industrial. Sînt

construite o uzină siderurgică și un combinat pentru producerea de superfosfați, o autostradă care va înlesni circulația pe insula Kalimantan (Borneo), precum și un stadion pentru 100.000 de spectatori. Fotografia îl înfățișează pe N. S. Hrușciiov pe șantierul stadionului din Djakarta unde el a fost primit cu o deosebită căldură de muncitori

Aproape 80 de ani, această țară din Asia de sud-est a stat sub jugul colonialismului francez. În acest timp, populația de 5 milioane a acestui regat nu a știut, practic, ce înseamnă asistența sanitară.

În anul 1952, existau aici în total 43 medici, 4 stomatologi, 38 moașe și 10 farmaciști. Uniunea Sovietică a oferit în dar capitalei țării, Pnom-Penh, un spital modern cu 500 de paturi și o policlinică.

Convorbire
cu un
oaspete cuban

„Sîntem
recunoșcători
Uniunii Sovietice
și
tărilor socialiste.”

— Ne vom cunoaște
ce în ce mai bine și
cîndu-ne ne vom
Așa a caracterizat
torul televiziunii
Ithiel Leon Perez,
vorbirea pe care a
relațiile Cubei cu
cialiste.

— Cu ajutorul
vietice, al tărilor
cubanilor au oprit
perialismului și au
blocada economică
fi putut face să se
voluția. Cubanii
lucru bine și, ca
cunoscători, nu
Acum doi ani
pă sosirea tri
Fidel Castro
el a subliniat
de a relua rela
te statele, de
relații comerciale
rale cu toate
Bineînțeles, ace
putea fi pe plac
mentului de Sta
pă cum am văzu
relațiile diploma
Cuba.

Atunci cînd în
noastre nu a
nici un vas
S.U.A., unii se
conomia cub
na; acest
trecut însă,
porturile cub
put să sosească
liere sovietice
țări socialiste. Același
s-a întîmplat
produse. Se știe
potrivă, și des
ționarea zahăr
de către Uniu
după ce S.U.A.
mari cantități
ban.

Oaspetele cub
fățișat succint
motivele care
cat în trecut po
să întrețină re
le cu Uniunea
cu celelalte țări
Este lesne de în
tr-o țară în care
diane erau cont
imperialiști, în
rețele de televizi
jeau interesele
tilor, în care în
cinematograf se
aproape exclusiv
duse în Statele
care un milion de
da radio difuzau
le despre țările
erau extrem de

— Imediat dup
rarea noului regi
ționar, a continu
rez. Cuba a relua
diplomatice cu
Sovietică, rupt
provocator în 19
tul dictator Batista
bilii relații cu cele
ale lagărului social
tem convinși că spri
multilateral pe car
nim din partea
stitui un factor
în victoria cauzei
poporului cuban

Z. Florin